

USNESENÍ

Senát Městského soudu v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. května 2021 v Praze v trestní věci

obžalovaného: Ing. Kamil V., narozený xxx v Moravském Krumlově,
bytem xxx,
pro zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavce 2, odstavce 6
písmene a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku,

takto:

Podle § 223 odst. 1 trestního řádu za užití § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu se trestní stíhání obžalovaného Ing. Kamila V., nar. xxx v Moravském Krumlově, pro skutek kvalifikovaný obžalobou Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. VZV 15/2018, jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

dne 17. 2. 2012 v Brně, v postavení jediného jednatele společnosti REALSAD s.r.o., IČ 283 43 441, se sídlem 672 01 Moravský Krumlov, Pod zámekem 204, se záměrem vylákat finanční prostředky ve prospěch společnosti REALSAD s.r.o., uzavřel se zástupci Metropolitního spořitelního družstva, IČ 255 71 150, se sídlem 602 00 Brno, Jezuitská 14/13, (dále jen MSD), Ing. Petrem J. a Ing. Danielem T. smlouvu o úvěru č. 502748051 znějící na částku ve výši 70 000 000 Kč, jejímž účelem bylo refinancování úvěrů, dokončení podnikatelského záměru a provozní potřeby, přičemž věděl, že při sjednávání úvěru uvedl nepravdivé údaje, když v „žádosti o poskytnutí úvěru“ ze dne 15. 2. 2012 zamlčel existenci závazku společnosti REALSAD s.r.o. vůči osobě Věra V., nar. xxx, bytem xxx v částce 16 000 000 Kč a existenci závazku vůči společnosti CEJL 79, s.r.o., IČ 607 36 585, se sídlem Cejl 533/79, 602 00 Brno ve výši 1 150 000 Kč, dále v podkladu pro sjednávání úvěru, konkrétně v „podnikatelském záměru“ zpracovaném dne 23. 1. 2012 uvedl nepravdivé skutečnosti o záměru společnosti REALSAD s.r.o. ohledně vybudování fotovoltaické elektrárny a vybudování zázemí pro vytvoření průmyslové komerční oblasti lehké výroby a služeb oproti skutečnosti, když k datu poskytnutí úvěru byla fotovoltaická elektrárna v k. ú. Moravský Krumlov - komerční zóna „LERCH“ v tzv. zkušebním provozu a k žádné další investici na předmětných pozemcích nedošlo, dále v tomto „podnikatelském záměru“ deklaroval za období roku 2011 dodávku vyrobené elektřiny do distribuční sítě za více než 18,7 mil. Kč, avšak v uvedeném období neměla společnost REALSAD s.r.o. uzavřen se společností E-ON Energie, a.s., IČ 260 78 201, žádný smluvní vztah na dodávku elektřiny, a na základě těchto nepravdivě podaných skutečností zpracovala pracovnice poškozeného MSD dne 16. 2. 2012 soubor vyhodnocení pod označením „Hodnocení klienta – základní informace“, v nichž vycházela z nepravdivých údajů uváděných Ing. Kamilem V., jakož i jím deklarovaného znaleckého posudku č. 1248-58/2012 datovaného v Praze až dne 25. 2. 2012 znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o., kdy hodnotu zajištění nemovitostmi pro MSD určila v částce 16 800 000 Kč, přičemž Ing. Kamil V. věděl, že následně získané úvěrové prostředky zčásti použije na jiný než určený účel, když po dosažení uzavření shora citované smlouvy, v níž se MSD zavázalo poskytnout a poskytlo peněžní prostředky formou podnikatelského úvěru v celkové částce 70 000 000 Kč tak, že sice došlo k refinancování stávajících jistin úvěrů společnosti REALSAD s.r.o., konkrétně ke Smlouvě o úvěru č. 652010 ze dne 11. 11. 2010 ve výši 19 000 000 Kč, ke Smlouvě o úvěru č. 502748043 ze dne 31. 1. 2011 ve výši 12 000 000 Kč a refinancování jistin úvěrů společnosti SKI - TURIST - SPORT s.r.o., konkrétně ke smlouvě

o úvěru č. 632010 ze dne 8. 11. 2010 ve výši 19 000 000 Kč a ke smlouvě o úvěru č. 502696044 ze dne 31. 1. 2011 ve výši 12 000 000 Kč,

zbývající úvěrovou částku 8 000 000 Kč, kterou poskytlo Metropolitní spořitelní družstvo dne 21. 2. 2012 na běžný účet č. 43-7857780247/0100 majitele společnosti REALSAD s.r.o. Ing. Kamil V. po tomto načerpání použil v rozporu se sjednaným účelem,

konkrétně:

- bezhotovostně poukázal dne 21. 2. 2012 v částce 2 830 583 Kč na účet č. xxx majitele Kamil V., pod označením vratka půjčky společníka,
- bezhotovostně poukázal dne 21. 2. 2012 v částce 1 150 000 Kč na účet č. xxx majitele společnosti CEJL 79, s.r.o., pod označením vratka úvěru,
- bezhotovostně poukázal dne 21. 2. 2012 v částce 230 000 Kč na účet č. xxx majitele SKI - TURIST – SPORT, s.r.o. pod označením úrok SKI,
- uskutečnil výběr v hotovosti dne 22. 2. 2012 v částce 500 000 Kč,
- uskutečnil výběr v hotovosti dne 24. 2. 2012 v částce 325 000 Kč,
- bezhotovostně poukázal dne 24. 2. 2012 v částce 141 000 Kč na účet č. xxx majitele SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. pod označením úroky SKI,
- dne 24. 2. 2012 v částce 141 000 Kč bezhotovostně poukázal na účet č. xxx majitele Metropolitní spořitelní družstvo, pod označením úroky MSD,
- dne 24. 2. 2012 v částce 39 108 Kč a 7 590 Kč bezhotovostně poukázal na účet č. xxx majitele JUDr. V.,
- dne 24. 2. 2012 v částce 14 771 Kč bezhotovostně poukázal na účet č. 140001703621 majitele E.ON ENERGIE, a.s.,
- dne 27. 2. 2012 v částce 44 412 Kč bezhotovostně poukázal na účet č. xxx majitele JUDr. M. pod označením zástava,
- dne 29. 2. 2012 v částce 800 000 Kč bezhotovostně poukázal na účet č. xxx majitele Aleš B.,
- dne 29. 2. 2012 v částce 175 000 Kč bezhotovostně poukázal na účet č. xxx majitele Metropolitní spořitelní družstvo, pod označením úroky MSD,

po tomto vyčerpání úvěrových prostředků vědomě úvěr nesplatil, ačkoli se zavázal v čl. IV. odst. 2 Smlouvy o úvěru č. 502748051 hradit úrok z poskytnutých peněžních prostředků ode dne prvního čerpání úvěru na měsíční bázi a dle odst. 5 uvedeného článku se zavázal jakékoliv částky hradit na účet Metropolitního spořitelního družstva č. xxx vedený ČSOB a.s. pod variabilním symbolem 502748027,

příčemž obžalovaný Ing. Kamil V. uskutečnil tyto splátky úvěru z účtu č. xxx společnosti REALSAD s.r.o. pouze v období od 29. 2. 2012 do 27. 11. 2012 v celkem osmi platbách v celkové výši 4 477 000 Kč, dále provedl v období od 27. 12. 2012 do 26. 4. 2013 celkem pět splátek úvěru ve výši 2 665 000 Kč ze svých osobních účtů číslo xxx vedeného u KB, a.s. a číslo xxx vedeného u ČSOB a.s., kdy těmto provedeným splátkám vždy bezprostředně předcházely platby poukazované na dotčené účty z účtů číslo xxx vedeného u ČSOB, a.s. a číslo xxx vedeného u Expobank CZ, a.s. majitele Ing. Daniela T., nar. xxx, který byl v uvedené době členem představenstva MSD, přičemž původ těchto přeposílaných peněžních prostředků pocházel z MSD, a to zjevně z jeho sjednaných půjček, tyto splátky naposledy k datu 26. 4. 2013 činili celkem 7 142 000 Kč a rozhodně nebyly generovány z výnosů výroby elektřiny fotovoltaické elektrárny, či prodejních cen zasít'ovaných pozemků tak, jak splácení tohoto úvěru při jeho sjednávání deklaroval u MSD a nebyly generovány ani z žádné jiné obchodní činnosti společnosti REALSAD s.r.o.,

a přestože se zavázal řádné splacení úvěru zajistit zřízením zástavního práva k movitým věcem, a to formou Notářského zápisu sp. zn. NZ 203/2012, N 209/2012 ze dne 17. 2. 2012 a uzavřením

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

Smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem ze dne 17. 2. 2012, konkrétně zástavním právem zapsaným na LV č. 4222 pro k.ú. Moravský Krumlov vedené u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, ve vlastnictví třetí osoby, a to společnosti SKI - TURIST – SPORT, s.r.o., IČ 634 78 781, jejímž byl Ing. Kamil V. jednatelem, jakož i bianco směnkou č. 502748051 vystavenou společností REALSAD s.r.o. na řad MSD avalovanou jím, coby fyzickou osobou, tyto zástavy nedosahovaly takové hodnoty ke dni sjednání úvěru a těmito zajišťovacími instituty nemohlo být MSD uspokojeno v případě, že by úvěr č. 502748051 nebyl splacen, když uvedené movité věci ohodnotila znaleckým posudkem č. 312-1397/2014 společnost Equity Solutions Appraisals s.r.o. na částku 41 755 500 Kč a nemovité věci ohodnotil znaleckým posudkem č. 73/4429/2017 Ing. Bohuslav Rohlena na částku 15 991 180 Kč s tím, že k zastaveným nemovitým věcem bylo zjištěno, že v době sjednávání úvěru sice tyto již byly zastaveny ve prospěch MSD, a to na základě shora citované, dříve uzavřené smlouvy o úvěru č. 632010 a smlouvy o úvěru č. 502696044, ale oba úvěry byly v plné výši splaceny dne 21. 2. 2012 právě poskytnutým úvěrem, kdy s ohledem na shora popsanou skutečnost, že společnost REALSAD s.r.o. nevyvíjela žádnou obchodní činnost, musel si být od počátku tohoto úvěrového vztahu vědom toho, že předmětný úvěr nesplatí,

a tímto svým jednáním, při zohlednění částečných splátek úroků úvěru a zástavního práva k movitým a nemovitým věcem způsobil poškozenému Metropolitnímu spořitelnímu družstvu, v likvidaci, IČ 255 71 150, škodu velkého rozsahu nejméně ve výši 5 111 320 Kč,

zastavuje, neboť trestní stíhání je promlčeno.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal dne 9. 9. 2019 k Městskému soudu v Praze obžalobu ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. VZV 15/2018, dle které je obžalovaný Kamil V. stíhán pro ve výroku blíže popsaný skutek, v němž je spatřován zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 2, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.
2. V rámci řízení před soudem během hlavního líčení bylo provedeno obsáhlé dokazování. Obžalovaný Kamil V. k věci uvedl, že se cítí v rozsahu podané obžaloby nevinný. Předmětná smlouva o úvěru byla mezi společností REALSAD, s.r.o. a Metropolitním spořitelním družstvem (dále jen MSD) uzavřena dne 17. 2. 2012, kdy předmětem smlouvy bylo poskytnutí úvěru společnosti REALSAD, s.r.o. ve výši 70 000 000 Kč, přičemž tento byl určen na refinancování starých úvěrů, dokončení podnikatelského záměru a provozní potřeby společnosti. Společnost REALSAD, s.r.o. před tím, než jí byl úvěr poskytnut, již čerpala od MSD úvěr v celkové výši 106 000 000 Kč, kdy se jednalo o několik úvěrů, které byly čerpány jednak prostřednictvím společníků společnosti REALSAD, s.r.o. a jednak prostřednictvím dalších propojených subjektů. Vzhledem k tomu, že všechny tyto subjekty ohledně předmětných úvěrů v průběhu roku 2011 přestaly s družstvem MSD komunikovat, docházelo k prodlení se splácením úvěrů, vč. úroků z úvěrů, a rovněž nedošlo k doložení právní moci licence FVE, bylo v družstvu MSD, kde se obžalovaný angažoval od roku 1998, rozhodnuto na podzim roku 2011, že obžalovaný nastoupí do společnosti REALSAD, s.r.o. jako krizový manažer, neboť byl s okolnostmi ohledně společnosti REALSAD, s.r.o. nejpodrobněji seznámen. Mělo dojít k poklesu úvěrové angažovanosti o jednu třetinu, rovněž měla být provedena inventarizace majetku, aby mohly být uzavřeny zástavní smlouvy na veškerý movitý majetek společnosti. Poté, co došlo k načerpání úvěru dne 20. 2. 2012 ve výši 70 000 000 Kč od družstva MSD pro společnost REALSAD, s.r.o., byla částka ve výši 62 000 000 Kč použita na úhradu z minulosti existujících úvěrů a částka ve výši 8 000 000 Kč byla použita na pokrytí úroků z předmětných úvěrů a část rovněž na provozní náklady v podobě právních služeb, úhradu elektrické energie, částku ve výši 800 000 Kč předal obžalovaný osobě Aleš B. za

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

účelem zhodnocení finančních prostředků, kdy tyto mu byly zhruba do jednoho měsíce vráceny zpět zhodnocené, učinil tak však bez jakékoliv smlouvy či dokumentace, pouze na základě zajištění formou směnky. Skutečnost, že tímto způsobem bude s finančními prostředky nakládat, oznámil společníkům společnosti REALSAD, s.r.o., a to sobě a JUDr. S., který jednal za společnost Therez Ltd., ústně. Pokud se jedná o výběry finanční hotovosti, tuto rovněž použil na úhradu nákladů spojených s dokončovacími pracemi FVE, kdy některé z vystavených faktur byly propláceny v hotovosti. Současně obžalovaný rovněž vrátil určité finanční prostředky společnosti zpět, část finančních prostředků si vyplácel z pozice společníka, kdy vše je dokumentováno pouze formou převodů na bankovních účtech, jakékoliv smlouvy k těmto finančním transakcím neexistují. Obdobná situace byla dána i ve vztahu k půjčce od společnosti CEJL 79, s.r.o., kdy se dle vyjádření obžalovaného jednalo o finanční prostředky určené na krátkodobé refinancování v době, kdy nedisponoval takovými finančními prostředky ve společnosti REALSAD, s.r.o. Obžalovaný uvedl, že ohledně předmětné půjčky se společností CEJL 79, s.r.o. existovala dohoda, zda byla písemná, si obžalovaný nevybavuje, kdy tuto dohodu obžalovaný naplnil, přičemž ji uzavřel s jednatelem společnosti svědkem K., dříve Ch.. Zda v této společnosti figuroval svědek Daniel T., obžalovanému není známo, nicméně se svědkem K. byl svědek T. dlouholetý známý. Pokud se jedná o závazek společnosti REALSAD, s.r.o. vůči svědkyni Věře V. na základě smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009, obžalovaný uvedl, že o existenci tohoto závazku, který vznikl v roce 2009, věděl v době, kdy společnost REALSAD, s.r.o. přebíral v roce 2011, nicméně domníval se, že finanční prostředky poskytla svědkyně Věra V. na koupi pozemků ve vztahu na společnost SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., což považoval za logické vzhledem k jednáním, která byla ohledně vybudování FVE vedena, k tomu, že společnosti SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. byla vlastníkem rozhodujících pozemků, byla vlastníkem práv na vybudování FVE a byla na ní převedena práva z územního řízení. Obžalovaný uvedl, že v rámci předávání předmětné agendy dostal k nahlédnutí smlouvu o půjčce uzavřenou mezi svědkyní Věrou V. a společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., nicméně příslušné dokumenty od osoby Eduarda Č. obdržel postupně v průběhu následujících šesti let. Pokud se jedná o kupní smlouvu ze dne 7. 12. 2009 mezi svědkyní Věrou V. a společností REALSAD, s.r.o., uvedl, že mezi tehdy zainteresovanými osobami a společnostmi bylo uzavřeno několik smluv, které byly v různých fázích předkládány různými osobami. Obžalovaný uvedl, že předmětnou smlouvu o půjčce uzavřenou dle jeho vyjádření se společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., kterou v listopadu 2011 obdržel pouze k nahlédnutí od pana Eduarda Č., obdržel fyzicky až o mnoho let později, neboť mu Eduard Č. sdělil, že mu veškerou dokumentaci ohledně společnosti nachystá s tím, že k předání agendy došlo v roce 2012, nicméně obžalovaný si následně vyžadoval další dokumentaci, která mu byla postupně předávána až do roku 2018. Obžalovaný byl z pozice jednatele společnosti REALSAD, s.r.o. ochoten takový postup akceptovat, byť již v únoru roku 2012 bylo žádáno o úvěr od společnosti MSD ve výši 70 000 000 Kč. Obžalovaný do společnosti REALSAD, s.r.o. vstupoval jako krizový manažer, který má pomoci společnost stabilizovat a dovést ke zdárnému konci licenční řízení, protože pro něj byly podstatné jiné podklady, které obdržel. Pokud se jedná o předávání materiálů, postup Eduarda Č. mu sice nepřipadal v pořádku, ale tento měl podklady na různých místech, protože nebylo možné po něm požadovat, aby dokumentaci řádně a včas předal. Obžalovaný dále uvedl, že teprve postupem času mu pánové Č. a P. rozkrývali pozadí všech uzavřených smluv o půjčkách, které byly v této věci fakticky sepsány. Pan P. mu vydal rovněž prohlášení, dle kterého dne 7. 12. 2009 nebyla uzavřena smlouva se společností REALSAD, s.r.o., ale se společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., přičemž postupně mělo dojít k převodu všech práv na jeden subjekt, avšak k tomuto nedošlo. Ve vztahu ke skutečnosti, že podpisy svědkyně Věry V. na předmětné smlouvě o půjčce ze dne 7. 12. 2009 uzavřené se společností REALSAD, s.r.o. jsou notářsky ověřeny, obžalovaný uvedl, že dle sdělení notářky, které si vyžádal, předmětného dne podpis svědkyně V. na uvedené smlouvě ověřen nebyl, kdy se

obžalovaný domnívá, že notářské ověření podpisu svědkyně V. bylo na předmětnou listinu dodáno tvůrčí činností. Obžalovaný dále popisoval obsírně průběh občanskoprávního řízení ohledně závazků z uvedených smluv před Městským soudem v Brně i exekučního řízení ohledně předmětných závazků, kdy uváděl, že byly prezentovány rozporuplné informace v průběhu obou těchto řízení. Obžalovaný se dále vyjádřil k postoupení předmětné pohledávky svědkyní V. na společnost FINPEN, a.s. a další postupování této pohledávky na společnost FVE Lerch, se kterou byla následně uzavřena dohoda o narovnání. Obžalovaný k této uvedl, že poté, co zástupcům společnosti FVE Lerch vysvětlil okolnosti celého případu, společnost souhlasila s tím, že společnost REALSAD, s.r.o. není vůči této povinna plnit žádné své závazky. Pokud se jedná o dohodu o narovnání mezi společností Agrosklad Hodonice a společností REALSAD, s.r.o., kterou za společnost REALSAD, s.r.o. uzavřel obžalovaný v únoru 2017, k této obžalovaný uvedl, že tuto dohodu uzavřel, neboť v té době neměl písemné podklady proto, aby mohl tvrdit jiné skutečnosti, protože byl ochoten tuto dohodu o narovnání podepsat, a to i s ohledem na to, že bylo vedeno insolvenční řízení. Ve vztahu k notářskému zápisu ze dne 23. 1. 2014, který podepsal obžalovaný jménem společnosti REALSAD, s.r.o., společně s panem Eduardem Č. a na základě kterého došlo k uznání závazku společnosti REALSAD, s.r.o. ve vztahu ke svědkyni Věře V. dle smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009, obžalovaný uvedl, že tento podepsal, neboť v předmětné době neměl žádné písemné podklady, plně důvěřoval panu Eduardu Č., navíc na něho byl v rámci jednání u notáře činen nátlak ze strany právního zástupce svědkyně V., který v trestním řízení zastupoval i Albánce a Rusy. Nicméně uvedené skutečnosti o tom, že by na něho byl činen nátlak orgánům činným v trestním řízení nehlásil. Ve vztahu k uvedení předmětných závazků jednak ve vztahu ke společnosti CEJL 79, s.r.o., a jednak ve vztahu k osobě svědkyně Věry V. (byť obžalovaný obsáhle vysvětloval, že se nejednalo o pohledávku svědkyně za společností REALSAD, s.r.o.) v žádosti o úvěr ze dne 15. 2. 2012, obžalovaný uvedl, že uvedenou žádost zpracovávala svědkyně Jitka L. jako osoba s ekonomickým vzděláním, kdy je třeba odlišovat závazky z obchodního styku, tedy závazky z faktur, a ostatní závazky a rovněž závazky vůči bankovním institucím. Obžalovaný do předmětné žádosti o úvěr uvedl pouze závazky z obchodního styku, kdy tato částka odkazovala na přílohu, přičemž mu není známo, z jakého důvodu tato není součástí úvěrového spisu, nicméně to není chybou obžalovaného. Obžalovaný žádost o úvěr i podnikatelský záměr, jakož i finanční výkazy vyhotovoval sám, rovněž je předkládal družstvu MSD za společnost REALSAD, s.r.o. Pokud se jedná o finanční výkazy, tyto vyhotovoval na základě účetních podkladů zpracovaných účetní. Předmětný závazek vůči společnosti CEJL 79, s.r.o. byl uveden právě v příloze k žádosti, přičemž v žádosti o úvěr jsou uvedeny pouze závazky z obchodního styku, ostatní položky byly uvedeny ve finančních výkazech za rok 2011, které poskytl svědkyni Jitce L. před podpisem předmětné úvěrové smlouvy z roku 2012. Obžalovaný výslovně uvedl, že to byla svědkyně Jitka L., která trvala na tom, aby v předmětné žádosti o úvěr byly uvedeny pouze závazky z obchodního styku s tím, že ostatní vyplývalo z finančních výkazů a tabulek, které svědkyni zaslal formou emailové komunikace, přičemž svědkyni L. byla známa existence dalších závazků společnosti. Pokud se jedná o podpis předmětné žádosti o úvěr ze dne 15. 2. 2012, tuto podepsal, vč. prohlášení o pravdivosti údajů v žádosti uvedených, neboť ostatní údaje byly uvedeny v přílohách této žádosti. Dle obžalovaného bylo běžnou zvyklostí, že se do žádosti o úvěr vypíchly především závazky z neuhrazených faktur, další závazky pak postačovalo uvést pouze formou příloh a nebylo nutné je sepisovat v samotné žádosti. Dle obžalovaného žádost o úvěr sloužila pouze k doplnění případných údajů, které by nevyplývaly z předložených finančních výkazů a požadovaných tabulek, kdy všechny výkazy a požadované tabulky družstvem MSD obžalovaný předložil svědkyni L.. Částka ve výši 90 200 000 Kč, kterou obžalovaný uvedl jako hodnotu zajištění v podobě movitých věcí ve smlouvě o úvěru, vycházela z pořizovacích cen předmětných věcí, kdy při jejím stanovení vycházel z vystavených faktur. Pokud se jedná o skutečnost, že v rámci předloženého podnikatelského

záměru uváděl, že společnost REALSAD, s.r.o. dodala do sítí energii v celkové výši 18 700 000 Kč, obžalovaný uvedl, že předmětná částka nemohla být společností fakturována, neboť příslušné licenční oprávnění bylo sice vydáno a bylo platné, ale nenabýlo právní moci, kdy tato skutečnost byla družstvu MSD známa, s touto skutečností seznámil i svědkyni Jitku L., přičemž obžalovaný vycházel ze stanovisek právních zástupců, když sám předmětné věci nerozuměl. Ve vztahu k této částce za vyrobenou energii, obžalovaný uvedl, že tuto stanovil na základě výpočtu společnosti E-ON Distribuce za rok 2011. Pokud se jedná o další okolnosti uváděné obžalovaným v podnikatelském záměru, k vybudování centra pro plazmové spalování odpadu na částech pozemků, které nebyly zastaveny FVE, nedošlo, neboť společnost Plazma Projekt od svého záměru upustila. Ve vztahu na vybudování inženýrských sítí na předmětných pozemcích, obžalovaný uvedl, že došlo ke zřízení optického kabelu k vedení internetu a dále k vybudování přeložky vodovodního řadu, přičemž obžalovaný disponuje projektem na vybudování vodovodní přípojky. Žádné další inženýrské sítě vybudovány nebyly, když vše je investičně náročné a obžalovaný počítal s tím, že předmětné soudní spory budou ukončeny výrazně dříve. K dotazu státního zástupce obžalovaný uvedl, že sám nevedl jednání ohledně změny územního rozhodnutí ve věci komerční zóny Lerch, kdy k těmto jednáním předložil plnou moc právní zástupkyni společnosti Plazma Projekt, kdy tato společnost nechtěla, aby obžalovaný jednání vedl. Celý projekt ztroskotal, což obžalovaný nemohl ovlivnit. Obžalovaný se obsáhle vyjadřoval k historii společnosti REALSAD, s.r.o., k historii výstavby fotovoltaické elektrárny (dále též jen FVE) v k. ú. Moravský Krumlov, vč. popisu postupů osob P. a Eduard Č., kteří se na výstavbě FVE podílely, jejich jednání s městem Moravský Krumlov a s dalšími zainteresovanými subjekty. Obžalovaný se dále vyjadřoval ke znaleckým posudkům, které jsou součástí spisového materiálu, jak ohledně movitých, tak nemovitých věcí. Ve vztahu ke znaleckému posudku společnosti SINCONSULT, s.r.o., který byl ve věci předložen k předmětné žádosti o úvěr, obžalovaný uvedl, že tento sám nezadával, tento si zadávala společnost MSD, z jakého důvodu to není uvedeno přímo ve znaleckém posudku, není obžalovanému známo, přičemž sám obžalovaný předmětný pozemek k žádosti o úvěr nedokládal. Pokud se jedná o nájemní smlouvu ohledně předmětných pozemků, obžalovaný uvedl, že předmětnou nájemní smlouvu zástupci znaleckého ústavu SINCONSULT, s.r.o. nepředkládali a není mu známo, že by do roku 2015 bylo na základě této smlouvy cokoli plněno. Obžalovaný uvedl, že v době, kdy žádal o předmětný úvěr pro společnost REALSAD, s.r.o., byl členem kontrolní komise MSD, kdy z tohoto titulu se seznamoval s podklady ohledně žádostí o úvěry u některých subjektů.

3. V řízení před soudem byli rovněž vyslechnuti svědci, a to jednak svědci z řad zaměstnanců Metropolitního spořitelního družstva, Jitka L., Pavel Š., Karel Š., Jan J., Daniel T., Petr J., jednak z řad osob, které vystupovaly v právních vztazích se společností REALSAD, s.r.o., Martin K., Věra V. a Milan S.. Svědkyně Jitka L. pracovala v Metropolitním spořitelním družstvu od února roku 2010 do poloviny roku 2014 na pozici úvěrový konzultant, oddělení front office, kdy měla na starosti proces od přijetí žádosti o úvěr od klienta až ke schvalovacímu řízení, a dále jako členka úvěrové komise, která podávala stanovisko k úvěrům pro představenstvo MSD. Z této své pozice zná rovněž obžalovaného, který pracoval v kontrolní komisi MSD, znala ho rovněž v minulosti, kdy účetní společnost obžalovaného zpracovávala účetní podklady pro některé klienty City bank, kde svědkyně působila dříve. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným řešila v období let 2010 až 2012 žádost o úvěr pro společnost REALSAD, s.r.o., kde obžalovaný vystupoval jako její jednatel, a to na částku v řádu desítek milionů Kč. Jednání vedená s obžalovaným byla standardní, kdy se domnívá, že žádost o úvěr vyplňoval obžalovaný a svědkyně údaje v žádosti uvedené pouze ověřovala. Bylo možné, aby žádost o úvěr vyplňovala i svědkyně, pak by tak činila na základě údajů, které by jí sdělil obžalovaný jako klient. V takovém případě by svědkyně vyplňovala žádost vždy za přítomnosti klienta a tomuto následně dala dostatek času, aby se mohl s údaji uvedenými v žádosti seznámit a následně žádost podepsat. Svědkyně uvedla, že si nevzpomíná, jaké údaje

byly uváděny v žádosti o úvěr. Domnívá se, že u klientů, kteří podnikali, bylo požadováno, aby předložili daňová přiznání, průběžnou rozvahu a výsledovku, rovněž vycházela z podnikatelského záměru a z prohlášení samotného klienta. V žádosti byly uváděny závazky z obchodního styku po splatnosti, kdy je dle svědkyně toto běžnou praxí. Banka se zajímá pouze o závazky z obchodního styku po splatnosti a dále o jakékoliv závazky z titulu úvěru, přičemž smlouva o půjčce je úvěrem. Takovýto závazek by měl být v žádosti uveden v každém případě, ať již před či po splatnosti. Ve vztahu ke společnosti REALSAD, s.r.o. svědkyně nevěděla, že tato společnost má závazek vůči fyzické osobě či právnické osobě, přičemž jakýkoliv takový závazek z titulu smlouvy o půjčce by měl být v žádosti uveden. Současně by měl být patrný z rozvahy a výsledovky, přičemž se nesetkala s tím, že by takový závazek nebyl vyčíslen v žádosti, ale bylo ohledně něho odkázáno pouze na přílohy k žádosti. Žádost o úvěr byla součástí úvěrové dokumentace, přičemž v některých případech mohla být sepsána až ke konci celého procesu schvalování, zpočátku se žádost o úvěr vůbec nevytvářela, v té době žádostí byla fakticky samotná smlouva o úvěru, domnívá se, že tomu tak bylo v letech 2010, příp. první polovině roku 2011. Pokud se jedná o zpracování hodnocení žadatele o úvěr, svědkyně uvedla, že MSD považovalo úvěr zajištěný FVE za dobře zajištěný úvěr, neboť stát garantoval výkupní ceny elektřiny. V této souvislosti byla požadována licence k provozu FVE, příp. právní stanovisko žadatele o úvěr, které si MSD dále neověřovalo, postačovalo právní stanovisko předložené žadatelem. Svědkyně uvedla, že při stanovení hodnoty zajištění formou movité věci, a to FVE, se vycházelo z prohlášení klienta, přičemž hodnota movitých věcí byla patrná rovněž z rozvahy vedené v rámci účetnictví. Takto stanovená hodnota se pro účely zajištění ponížovala příslušnými koeficienty. Pokud svědkyně v hodnocení klienta uváděla, že tento je zatížen pouze krátkodobými závazky ve výši 825 000 Kč, vycházela z předložených výkazů a z informací klienta, kdy by se mělo jednat o závazek po splatnosti. Ve vztahu ke znaleckému posudku svědkyně uvedla, že tento si nechával vyhotovovat klient, svědkyně neuměla vysvětlit tvrzení obžalovaného, že předmětný znalecký posudek znaleckého ústavu SINCONSULT, s.r.o. nepředkládal, rovněž neuměla vysvětlit, jak je možné, že znalecký posudek měl být zpracován až o několik dní později, než bylo vypracováno hodnocení klienta, které na uvedený znalecký posudek odkazuje. Závěry znaleckého posudku svědkyně blíže nezkoumala, vycházela z toho, že znalecký posudek byl vypracován znalcem, kdy tito postupem času byli vedeni v seznamu MSD. Pokud byl předložen znalecký posudek od jiné osoby než znalce vedeného v seznamu MSD, musel být proveden přezkum takového znaleckého posudku. Svědkyně dále uvedla, že při posuzování podnikatelského záměru se vycházelo z výsledků společnosti, důležité bylo rovněž zajištění úvěru. Finanční prostředky použité z úvěru poskytovaného na provozní potřeby byly využívány na to, aby společnost mohla obecně vyrábět, mohly být použity i na úhradu úroků z úvěrů, neboť banka není obecně schopna rozlišit, zda klient z poskytnutých finančních prostředků platí zásoby či splácí úrok. Společnost pak tyto položky ani nikterak blíže nedokládala, přičemž za provozní náklady byly považovány i odměny advokáta či notáře, tyto provozní náklady nebyly klientem žádným způsobem dokládány. Doplnila, že poskytnutí samotného úvěru bylo vázáno na doporučení risk managera, následně úvěrové komise, která případně doporučila poskytnutí úvěru představenstvu, které buď poskytnutí úvěru schválilo či nikoliv. V případě, že některý z článků tohoto schvalovacího procesu poskytnutí úvěru nedoporučil, dále se ve schvalovacím procesu nepostupovalo.

4. Svědek Daniel T. využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat, svědek Petr J. vypovídal pouze obecně k fungování družstva MSD, následně rovněž využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Svědek Pavel Š., zaměstnanec MSD od jara roku 2010 do jara roku 2014, působil jako člen úvěrové komise a později jako vedoucí oddělení platebního styku. Z této doby znal rovněž obžalovaného Kamila V., který v družstvu vedl účetnictví a také působil v kontrolní komisi. Obžalovaný od MSD čerpal úvěr, zda jako fyzická či právnická osoba si svědek nevybavil, stejně jako okolnosti uzavírání předmětné úvěrové smlouvy. Svědek

se vyjádřil obecně k procesu poskytování úvěrů ze strany MSD, vč. ohodnocování zástav prostřednictvím znalců ze seznamu znalců vedeného u MSD, postupu pro případ, že úvěr nebyl řádně splácen, kdy mimo jiné uvedl, že v procesu posuzování, zda bude úvěr konkrétnímu subjektu poskytnut či nikoliv, se vyjadřoval risk manager, úvěrová komise a představenstvo, nesouhlas kteréhokoliv z těchto subjektů znamenal, že úvěr by nebyl poskytnut. Ve vztahu na žádost o úvěr svědek uvedl, že si nevybavuje, co bylo součástí žádosti, zda tam patřily i účetní podklady ohledně konkrétní společnosti. Informace o ekonomické situaci žadatele o úvěr byly posuzovány v případě, že tento měl historii, často byly poskytovány úvěrové prostředky společností zcela novým, bez jakékoliv historie. Svědek dále uvedl, že při posuzování jednotlivých žádostí o úvěry vycházel z kompletní úvěrové dokumentace, vč. účetních výkazů. Některé skutečnosti mohly být osvědčovány pouze formou čestného prohlášení, protože skutečnosti takto osvědčované by měly být pravdivé. Pokud se jedná o poskytnutí úvěru na provozní účely, svědek uvedl, že se jedná o finanční prostředky poskytnuté na provoz společnosti, např. nájmy, mzdy ve společnosti, splácení úroků z úvěru. Svědek doplnil, že zpočátku jednání úvěrové komise probíhala osobně, následně již formou emailové komunikace mezi členy komise, přičemž se pořizovaly zápisy ze setkání úvěrové komise. Svědek Jan J. vypovídal obdobně jako svědek Pavel Š., když v MSD působil od roku 2010 do roku 2014, zpočátku na pozici úvěrového pracovníka a následně na pozici risk managera. Doplnil, že ze své pozice risk managera posuzoval komplexnost podkladů, to, zda konkrétní úvěr splňuje strategii družstva, zda v úvěrovém spise nechybí konkrétní podklady, které obdržel od úvěrového pracovníka. Následně celou složku předal úvěrové komisi. Ze své pozice nezpracovával žádné ekonomické podklady pro úvěrování, ani tyto nehodnotil po ekonomické stránce, rovněž nezpracovával hodnocení klienta, to bylo uvedeno v žádosti o úvěr, ani tyto informace neověřoval. Jedinou rozhodovací pravomoc mělo představenstvo MSD, pokud ze své pozice risk managera uvedl, že nedoporučuje poskytnutí úvěru, záleželo vždy na představenstvu MSD, zda případně úvěr schválí či nikoliv. Svědek Karel Š., který pracoval v Metropolitním spořitelním družstvu v období od jara roku 2011 do srpna 2014 jako vedoucí back office, uvedl, že toto oddělení mělo na starosti proces ohledně poskytnutých úvěrů, jak z hlediska jejich čerpání, splácení, archivace, tak kontroly hodnoty zajištění. Obžalovaný v té době byl jednak členem některé z komisí MSD, jednak jeho společnost čerpala u MSD úvěr. Svědek nebyl schopen vyjádřit se ani k tomu, jakým způsobem probíhala kontrola čerpání úvěrů, ani co přesně představovaly provozní náklady, na které mohl být úvěr čerpán. Svědek doplnil, že žádost o úvěr byla nedílnou součástí úvěrové dokumentace.

5. Svědek Milan S. sdělil, že byl zmocněn jako zástupce společnosti Therez Ltd. vystupovat ve věcech, které se týkaly společnosti REALSAD, s.r.o. V této souvislosti přišel do kontaktu s obžalovaným. Společnost Therez Ltd. poskytla společnosti REALSAD, s.r.o. půjčku ve výši zhruba 40 000 000 Kč až 50 000 000 Kč určenou na konsolidaci úvěru, jež čerpala společnost REALSAD, s.r.o. od družstva MSD, kdy cílem bylo vyřešit spletitost úvěrových vztahů zejména ohledně společníků společnosti. Tato půjčka byla poskytnuta na konci roku 2011 či v průběhu roku 2012, avšak finanční toky ve společnosti svědek neřešil, jeho kompetence se omezovaly na podpisy smluv a obchodní jednání za společnost. Svědek nebyl schopen podrobněji se vyjádřit k podmínkám smlouvy o půjčce, rovněž nevěděl, zda byly finanční prostředky na základě této smlouvy skutečně poskytnuty. Nejsou mu známy ani okolnosti ani důvody vstupu společnosti Therez Ltd. do společnosti REALSAD, s.r.o., pouze okrajově ví, že v této době probíhal spor s Energetickým regulačním úřadem, avšak žádné bližší okolnosti nezná. Pokud se jedná o společnost REALSAD, s.r.o., informace ohledně společnosti získával svědek od obžalovaného, a to povšechné, kdy tyto zjišťoval zejména v souvislosti s poskytnutím půjčky společnosti. Svědek se domnívá, že žádné informace ohledně toho, že by finanční prostředky z poskytnutého úvěru od MSD byly investovány u soukromé osoby, neměl, rovněž neví, zda čerpané úvěry byly společností řádně spláceny. Svědek dále uvedl, že

v pozdějším období, kdy již za společnost Therez Ltd. nejednalo, mu obžalovaný sděloval informace ohledně společníků působících ve společnosti REALSAD, s.r.o. a jejich postupu ve věci, který považoval svědek za nevybíravý, a proto doporučil obžalovanému, aby si najal advokáta, který jej bude v této věci zastupovat.

6. Svědek Martin K. uvedl, že vystupoval na žádost svého nepřímého švagra, svědka Daniela T., jako bílý kůň ve společnosti CEJL 79, s.r.o. V této souvislosti mu byl představen obžalovaný jako účetní společnosti. Sám svědek však s obžalovaným nejednal, vše se odehrávalo prostřednictvím svědka T.. Uvedená společnost měla na starosti správu nemovitosti na adrese Cejl 79, Brno, kdy tuto zajišťoval právě svědek K.. Dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu společnosti svědčilo jeho osobě, nicméně není si vědom toho, že by společnost v rozhodném období poskytovala společnosti REALSAD, s.r.o. půjčku či že by převáděl jakékoliv finanční prostředky na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. Rovněž mu nebylo známo, že by mezi oběma společnostmi probíhaly jakékoliv obchodní vztahy. Pokud se jedná o převod finanční prostředků z bankovního účtu společnosti CEJL 79, s.r.o., k tomu uvedl, že nemůže vyloučit, že v minulosti mohl podepsat blanco dokument, na základě kterého mohla být taková finanční transakce uskutečněna, a to svědkem Danielem T., avšak bez vědomí svědka K..
7. Svědkyně Věra V. uvedla, že společnosti REALSAD, s.r.o. půjčila společně se svým přítelem Miroslavem V. v roce 2009 částku ve výši 16 000 000 Kč, a to jako investici do fotovoltaické elektrárny, na základě písemné smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009 a smlouvy o zástavě pozemku. Jednalo se o společné finanční prostředky svědkyně a jejího přítele, nicméně není jí znám důvod, proč smlouva byla sepsána pouze mezi ní a společností REALSAD, s.r.o. Finanční prostředky byly převedeny na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. bezhotovostním převodem, a to po podpisu smlouvy, kdy svědkyně byla osobně přítomna v bance, kde předkládala příkaz k úhradě. Finanční prostředky měly být vráceny jednorázově po čtyřech letech s tím, že průběžně měly být hrazeny úroky z půjčky. Současně byla uzavřena i smlouva o zástavě na pozemky ve vlastnictví společnosti a svědkyně získala rovněž majetkovou účast ve společnosti, aby měla přehled o tom, jak si společnost vede. V rámci smlouvy vystupoval pan Eduard Č. jako ručitel, který v té době vlastnil již jednu elektrárnu. Svědkyně se osobně jednání ohledně půjčky neúčastnila, tato zprostředkoval její přítel. V den, kdy svědkyně podepisovala smlouvu o půjčce u notáře, rozhodně nepodepisovala žádnou jinou smlouvu o půjčce pro jiný subjekt, a to ani pro společnost SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. Originálem smlouvy o půjčce uzavřené se společností REALSAD, s.r.o. svědkyně disponovala. Svědkyně uvedla, že finanční prostředky dle podmínek smlouvy nebyly uhrazeny, nebyly ani řádně hrazeny úroky z půjčky, byla uhrazena jen částka ve výši 1 800 000 Kč, a to jako splátka za společnost REALSAD, s.r.o., kterou uhradil obžalovaný na bankovní účet svědkyně, ze kterého byly finanční prostředky zaslány společnosti REALSAD, s.r.o. Vymáhání předmětné půjčky řešila svědkyně za pomoci svého advokáta, kdy zhruba po roce po uplynutí doby splatnosti uvedené půjčky byl sepsán notářský zápis se stanovením splátkového kalendáře, přičemž uvedeného jednání se účastnil obžalovaný, dále pan Eduard Č., přítel svědkyně a její právní zástupce, nemá žádné informace o tom, že by na obžalovaného či pana Eduarda Č. byl vyvíjen jakýkoliv nátlak ohledně podpisu předmětného notářského zápisu. Během jednání ohledně sepsání notářského zápisu nikdo nezpochyboval existenci předmětné smlouvy se společností REALSAD, s.r.o. Vzhledem k tomu, že ani na základě notářského zápisu nebylo řádně plněno, obrátila se svědkyně nejprve na exekutora, následně pohledávku prodala společnosti FINPEN, a.s. za částku ve výši 13 000 000 Kč. Svědkyně doplnila, že v době, kdy do společnosti REALSAD, s.r.o. vstupovala, obžalovaný zde nefiguroval, tento do společnosti vstoupil později, svědkyně s ním o existenci půjčky nekomunikovala, věděla od ostatních společníků společnosti, že obžalovaný je informován o tom, že společnosti svědkyně a její přítel půjčili finanční prostředky. Svědkyně v průběhu let

neměla bližší informace ohledně fungování společnosti, ani finanční situaci společnosti, nevěděla, že společnost čerpá úvěr od MSD. Věděla pouze, že společnost staví fotovoltaickou elektrárnu, žádné jiné podrobnější informace neměla, a to ani o fungování elektrárny, o financování stavby či jakýchkoliv licenčních sporech. Věděla, že byla vedena jednání obžalovaného s jejím právním zástupcem a dále s jejím přítelem, kdy těchto se neúčastnila, domnívá se, že předmětem jednání byl způsob vrácení zapůjčených finančních prostředků. Svědkyně uvedla, že se domnívá, že smlouvu o půjčce, kterou podepisovala, je smlouva ze dne 7. 12. 2009 uzavřená se společností REALSAD, s.r.o. založená ve spisovém materiálu na č.l. 723, podpis na této smlouvě vypadá jako její podpis, nicméně znění uvedené smlouvy si nevybavuje. Svědkyně výslovně popřela, že by podepsala smlouvu o půjčce se společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., pokud se jedná o podpis zástavní smlouvy se společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., uvedla, že neví, zda podepisovala takový dokument, vybavuje si podpis zástavní smlouvy mezi její osobou a společností REALSAD, s.r.o. Svědkyně dále doplnila, že při předávání dokumentace po postoupení pohledávky společnosti FINPEN, a.s. nebyla přítomna, jaká dokumentace byla této společnosti předána, jí není známo.

8. Ve věci byly rovněž zpracovány znalecké posudky ohledně stanovení obvyklé ceny fotovoltaické elektrárny ke dni 17. 2. 2012. Znalec z oboru elektronika, elektrotechnika, ekonomika ceny a odhady, Ing. Jiří Stanislav Kalivoda odkázal na vypracovaný znalecký posudek č. 177/005/2019 ze dne 22. 12. 2019, kdy cenu stanovil na částku 73 242 879 Kč. Stanovení ceny vysvětlil tak, že vycházel z daňových dokladů – faktur, které byly pořízeny v souvislosti s výstavbou elektrárny za jednotlivé komponenty elektrárny a s ohledem na skutečnost, že v době ohledání této elektrárny v srpnu 2019 byla tato dle posouzení znalce dobře udržována, stanovil amortizaci 10 % u jednotlivých komponentů, a to s ohledem na životnost fotovoltaických panelů, která činí 25 let. Znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady dr. Petr Pelzl, odkázal v rámci svého výsledku na znalecký posudek č. 3/2021 ze dne 17. 3. 2021, kdy obecná cena hodnoceného souboru majetku fotovoltaické elektrárny ke dni 17. 2. 2012 byla určena na částku 65 086 000 Kč, kterou stanovil z pořizovací ceny fotovoltaické elektrárny za použití koeficientu 0,85, do kterého promítl základní amortizaci za rok provozu a rovněž sníženou účinnost. Pro ohodnocení jednotlivých součástí posuzované elektrárny využil srovnávací metodu.
9. Soud dále vycházel z listinných důkazů, které měl k dispozici. Jedná se o listinné materiály předložené v souvislosti s úvěrovým procesem u MSD, a to žádost o poskytnutí úvěru ze dne 15. 2. 2012, návrh na rozhodnutí k úvěrům č. 502 748 051, včetně e-mailové komunikace svědkyně Jitky L. se členy představenstva a úvěrové komise, hodnocení klienta zpracované Jitkou L. dne 16. 2. 2012, podnikatelský záměr společnosti REALSAD, s.r.o. ze dne 23. 1. 2012 zpracovaný a podepsaný obžalovaným, právní stanovisko ve věci REALSAD, s.r.o. zpracované dne 15. 2. 2012 JUDr. Michaelou V. Klečkovou, smlouva o zřízení zástavního práva uzavřená mezi společností MSD a SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. a REALSAD, s.r.o. dne 17. 2. 2012, znalecký posudek č. 1248-58/2012 zpracovaný na objednání společnosti SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., zhotovitelem SINCONSULT, s.r.o., dne 25. 2. 2012, kdy tento byl zpracován pro účely úvěrového jednání u MSD, bíanco směnka podepsaná obžalovaným za společnost REALSAD, s.r.o. ze dne 17. 2. 2012, notářský zápis ze dne 17. 2. 2012, jehož předmětem je zástavní smlouva na zástavu movitých věcí představujících soubor fotovoltaické elektrárny sepsaný u notáře JUDr. Lubomíra Míky, znalecký posudek zpracovaný soudním znalcem Jiřím Fialou ze dne 2. 4. 2003, vč. dodatku ze dne 18. 5. 2013, přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti REALSAD, s.r.o. za období roku 2010 a 2011, včetně rozvahy a výkazu zisku a ztrát, a další připojené přílohy z úvěrového spisu vedeného pro společnost REALSAD, s.r.o. u družstva MSD. Z uvedených listin vyplývá, že obžalovaný dne 15. 2. 2012 podepsal žádost o poskytnutí úvěru za společnost REALSAD, s.r.o., ve které uvedl jako účel úvěru refinancování fotovoltaické elektrárny, žádal úvěr ve výši 70 000 000 Kč s tím,

že konečný termín splatnosti je v únoru roku 2015, přičemž úvěr měl být splacen z provozní činnosti. Jako zajištění byly navrženy pozemky zhruba o velikosti 55 000 m² ve vlastnictví společnosti SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., dále movitý majetek v podobě souboru movitých věcí fotovoltaické elektrárny, jehož vlastníkem je společnost REALSAD, s.r.o. V části ekonomické údaje a ostatní obžalovaný uvedl, že společnost čerpá úvěry ve výši 31 000 000 Kč od společnosti MSD a v části ostatní je uvedeno cca 800 000 Kč pozastávky z výstavby FVE. Na konci této žádosti se nachází prohlášení žadatele o pravdivosti údajů, kde se uvádí, že žadatel tímto prohlašuje, že všechny údaje uvedené v žádosti o úvěr a v přílohách této žádosti jsou úplné, správné a pravdivé, současně žadatel prohlašuje, že není úpadcem ani dlužníkem v insolvenčním řízení. Přílohou uvedené žádosti jsou oprávnění k podnikatelské činnosti, občanské průkazy, podklady k zajištění, účetní výkazy za poslední 2 roky, daňová priznání za poslední 2 roky, aktuální výkazy a dále tabulky MSD. V této části je uvedeno, že nehodící má být škrtnuto či vymazáno a doplněno podle skutečně dodaných příloh. Z dokumentu hodnocení klienta, který byl zpracován dne 16. 2. 2012 svědkyní Jitkou L., vyplývá, že společnost REALSAD, s.r.o. požádala dne 15. 2. 2012 o úvěr ve výši 70 000 000 Kč na refinancování úvěrů, dokončení podnikatelského záměru a provozní potřeby. Jako zajištění nabídla zástavní právo k věcem movitým, kde uvedla pořizovací hodnotu těchto věcí ve výši 90 200 000 Kč bez DPH, dále zástavní právo k nemovitostem, a to pozemkům zapsaným na LV číslo 4222 pro katastrální území Moravský Krumlov ve vlastnictví společnosti SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. s tím, že se jedná o zasíťované pozemky, na kterých je částečně postavená fotovoltaická elektrárna a část o velikosti zhruba 2/3 je určena ke komerčnímu využití. Rovněž je uvedeno, že cena obvyklá pozemků je 28 000 000 Kč, odkazováno je na posudek ze dne 16. 2. 2012, který byl proveden společností SINCONSULT, s.r.o., a jako zajištění je navrhována rovněž směnka vystavená společností s podmíněným avalem rozhodujícího vlastníka, a to obžalovaným. V rámci hodnocení klienta je rozepsáno, jakým způsobem bude úvěr čerpán s tím, že poslední položka ve výši 8 000 000 Kč má být převedena ve prospěch běžného účtu klienta vedeného u České spořitelny a.s. V části základní informace a hodnocení rizikovosti se mimo jiné uvádí, že úvěr bude využit na refinancování stávajících úvěrů společnosti REALSAD, s.r.o. a SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., které byly poskytnuty v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny, a dále na splácení úroků z poskytnutého úvěru. Společnost předpokládala splacení úvěru z výnosu prodeje energie garantované příslušnou legislativou, za rok 2011 dodala dle informací uvedených v hodnocení společnost REALSAD, s.r.o. do distribuční sítě vyrobenou elektřinu za více než 18,7 milionu Kč s tím, že výroba neprobíhala po celý rok na 100 %. Výslovně se zde uvádí, že „bohužel nekompetentností ERÚ došlo ke sporům týkajícím se oprávněnosti vydané licence na výrobu elektřiny a v současné době probíhá soudní spor, který je přesně popsán v podnikatelském záměru.“ V hodnocení je dále uvedeno, že společnost předložila právní rozbor Dr. V. ohledně předmětného sporu s ERÚ, dle kterého je velmi vysoká pravděpodobnost, že v uvedeném sporu bude společnost REALSAD, s.r.o. úspěšná. Rozdíl mezi refinancovanou částkou a poskytnutým úvěrem bude použitý na úpravy pozemku v Moravském Krumlově v souvislosti s vybudováním komerční zóny, k přípravě pozemků určených k prodeji ke komerčnímu využití, tj. komunikační napojení, zajištění dostatečné kapacity vody, plynu a elektrické energie, napojení na telekomunikační vedení a odkanalizování území. Předpokládaná prodejní cena takto zasíťovaných pozemků je v lokalitě 550 Kč až 650 Kč za m². Dle hodnocení společnost předložila daňové priznání za rok 2010 a předběžné výsledky za rok 2011, přičemž z předložených tabulek je zřejmé, že společnost čerpá úvěry pouze u MSD, nemá žádné leasingy, závazky k 31. 12. 2011 jsou pouze krátkodobé ve výši 825 000 Kč a pohledávky jsou 18 686 000 Kč, jedná se o pohledávky za E-ON z titulu výroby energie, která zatím nebyla zaplacená z důvodu soudního sporu. Vypovídací hodnota finančních výkazů vzhledem ke sporům zatím není příliš vysoká a je rozhodná pouze ke zdokumentování předpokládaného objemu tržeb. Dále je v hodnocení uvedena tabulka, ze

kteře vyplývá, že v roce 2009 činila celková zadluženost společnosti 0,99, v roce 2010 1,02 a v roce 2011 0,86. Poskytnutý úvěr bude splácen z výnosu provozované fotovoltaické elektrárny a odprodejem zasíťovaných pozemků, předpokládaný roční výnos FVE je 23 000 000 Kč a je doložen vyrobenou elektřinou za rok 2011. Hodnocení klienta obsahuje rovněž výpočet návratnosti úvěru a soupis příloh – podkladů předložených klientem, kdy se jedná o žádost o úvěr z 15. 2. 2012, podnikatelský záměr, občanský průkaz, výpis z obchodního rejstříku, daňové priznání za rok 2010, finanční výkazy za rok 2011, tabulky MSD, posudek nemovitostí zapsaných na LV číslo 4222, čestné prohlášení zúžení společného jmění manželů a právní stanovisko Dr. V. ke sporu s ERÚ. Z podnikatelského záměru společnosti REALSAD, s.r.o. zpracovaného dne 23. 1. 2012 obžalovaným vyplývá, že podnikatelským záměrem společnosti kromě provozování FVE je vybudování zázemí pro vytvoření průmyslové komerční oblasti lehké výroby a služeb v souladu se záměry města Moravský Krumlov, přičemž pro vytvoření této komerční oblasti je k dispozici zhruba 30 000 m² s možností vybudování vícero samostatných vjezdů do areálu. Pokud se jedná o popis podnikání společnosti, obžalovaný v podnikatelském záměru uvádí informace, jako jsou výše popsány v dokumentu hodnocení klienta a které byly předmětným hodnocením převzaty právě z podnikatelského záměru. Ze znaleckého posudku zpracovaného zhotovitelem SINCONSULT, s.r.o. z 25. 2. 2012, a to pro účely úvěrového jednání u Metropolitního spořitelního družstva, vyplývá, že obvyklá cena pozemků, které jsou definovány ve znaleckém posudku o celkové výměře 55 142 m², je oceněna znalcem na částku 28 000 000 Kč. Jedná se o pozemky zapsané pro katastrální území Moravský Krumlov, obec Moravský Krumlov, okres Znojmo, na LV číslo 4222, jejichž vlastníkem je společnost SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. Ze smlouvy o úvěru č. 502 748 051 ze dne 17. 2. 2012 uzavřené mezi společností Metropolitní spořitelní družstvo a REALSAD, s.r.o., je zřejmé, že byl poskytnut podnikatelský úvěr s účelem refinancování úvěrů, dokončení podnikatelského záměru a provozní potřeby v částce 70 000 000 Kč s úrokovou sazbou 9 % ročně, přičemž měsíční úrok se společnost REALSAD, s.r.o. zavázala hradit vždy nejpozději k poslednímu dni kalendářního měsíce, čerpanou jistinu pak byla povinna uhradit nejpozději do dne 28. 2. 2015. Ze smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 17. 2. 2012 uzavřené mezi Metropolitním spořitelním družstvem a společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. a společností REALSAD, s.r.o. vyplývá, že bylo zřízeno zástavní právo k pozemkům zapsaným na LV číslo 4222 pro katastrální území Moravský Krumlov, obec Moravský Krumlov, okres Znojmo u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Znojmo, a to jako zástava pro úvěr ve výši 70 000 000 Kč, který byl poskytnut společnosti REALSAD, s.r.o. Dále byla uzavřena zástavní smlouva k movitým věcem formou notářského zápisu ze dne 17. 2. 2012, kde jsou specifikovány jednotlivé položky souboru movitých věcí, které představují fotovoltaickou elektrárnu, rovněž jako zástava za poskytnutý úvěr. Z upomínek zaslaných společností MSD společnosti REALSAD, s.r.o., včetně výzvy k plnění úvěrové smlouvy, potvrzení o úhradě úroku, žádosti o posečkání se splatností dlužných úroků, oznámení o zesplatnění úvěru, vyčíslení pohledávky a splátkového kalendáře vyplývá, že v s ohledem na skutečnost, že nedošlo k řádné úhradě splátek úroků z předmětného úvěru, došlo ke dni 1. 3. 2014 k zesplatnění úvěru, přičemž dlužná částka ze smlouvy o úvěru činí částku ve výši 76 088 296,38 Kč, když se sestává jednak z jistiny, jednak ze smluvních úroků ve výši 5 842 070,82 Kč a sankčních úroků ve výši 246 225,56 Kč.

10. Soud dále vycházel rovněž z licenčního spisu Energetického regulačního úřadu sp. zn. 13 827/2010 – ERÚ a sp. zn. 13 159/2017- ERÚ. Z obsahu uvedeného spisového materiálu vedeného u Energetického regulačního úřadu je patrný průběh licenčního řízení ohledně udělení licence předmětné fotovoltaické elektrárny k výrobě elektřiny. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno v předmětné věci dne 17. 12. 2014, jedná se o licenci č. 111018002, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 12. 2014. S uvedeným licenčním řízením je spojena řada řízení u správních orgánů, dále u Nejvyššího správního soudu, ve věci byla podána ústavní stížnost a stížnost Evropskému soudu pro lidská práva.

Soud vycházel, pokud se jedná o průběh licenčního řízení zejména z rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 2. 2. 2011 o zamítnutí udělení licence pro výrobu elektřiny, dále z rozhodnutí ERÚ ze dne 27. 5. 2011 a ze dne 4. 2. 2013, z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2014, sp. zn. 62 A 21/2013, a ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 62 A 4/2011, z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2015, sp. zn. 7 As 204/2015, a dále z rozhodnutí ERÚ ze dne 31. 10. 2014 a ze dne 22. 12. 2017. Z uvedeného je patrné, že licence byla společnosti REALSAD, s.r.o. udělena dne 17. 12. 2014, přičemž rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 12. 2014. Z přehledu plateb provedených společností REALSAD, s.r.o. od společnosti E-ON Energie, a.s., jakož i ze zprávy této společnosti ze dne 7. 12. 2017 vyplývá, že v letech 2011 až 2013 nebyl uzavřen mezi společnostmi E-ON Energie, a.s. a společností REALSAD, s.r.o. smluvní vztah na dodávku elektřiny. Smlouva o dodávce elektřiny s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy byla uzavřena dne 21. 1. 2015. Pokud se jedná o jednotlivé platby provedené za dodávky elektrické energie, tak za rok 2015 byla zaplacena společností REALSAD, s.r.o. částka 1 522 471,42 Kč, za rok 2016 částka ve výši 1 331 381,30 Kč, za rok 2017 částka 1 351 667,72 Kč, za období ledna až července roku 2018 částka 1 118 498,91 Kč.

11. Ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi svědkyní Věrou V. a společností REALSAD, s.r.o. dne 7. 12. 2009 vyplývá, že svědkyně Věra V. se jako věřitelka zavázala poskytnout společnosti REALSAD, s.r.o. jako dlužníkovi peněžitou půjčku ve výši 16 000 000 Kč k nákupu pozemků v katastrálním území Moravský Krumlov potřebných k výstavbě fotovoltaické elektrárny s tím, že peníze mají být převedeny bezhotovostně na bankovní účet dlužníka vedený u ČSOB, a.s., kdy společnost REALSAD, s.r.o. se jako dlužník zavázala vrátit uvedené peněžní prostředky v plné výši nejpozději do dne 1. 1. 2013, současně jako zajištění tohoto závazku vystavila směnku bez protestu a byl stanoven úrok z dlužné částky ve výši 8 % ročně, přičemž tento je splatný každého 20. dne v příslušném kalendářním měsíci na účet stanovený věřitelem. Smlouva je podepsána svědkyní Věrou V. jako věřitelem, panem Rudolfem P. jako dlužníkem a osobou ručitele Eduarda Č.. Podpisy Věry V. a Rudolfa P. jsou ověřeny u notářky JUDr. Marie Matouškové dne 8. 12. 2009 a podpis ručitele Eduarda Č. je ověřen u Městského úřadu Moravský Krumlov dne 8. 12. 2009. Ze záznamu notářky JUDr. Marie Matouškové ze dne 18. 2. 2015 vyplývá, že obžalovanému bylo umožněno, aby nahlédl do ověřovací knihy ohledně ověření podpisů na předmětné smlouvě o půjčce a pořídil si částečnou fotokopii z ověřovací knihy. Je založena jednak částečná fotokopie z ověřovací knihy, ve které je uvedeno jméno svědkyně Věry V. a u jejího jména je uvedené zástavní smlouva 2x, smlouva o spolupráci 3x. Do spisového materiálu dále obžalovaný založil další fotokopii ověřovací knihy, ze které je patrné, že zápis ohledně ověření na předmětné smlouvě obsahuje dále rovněž údaje k osobě Rudolfa P. a je patrné, že předmětného dne došlo kromě jiného k ověření podpisů nejen na zástavní smlouvě a smlouvě o spolupráci (jak vyplývá z výše uvedené fotokopie z ověřovací knihy), ale byl ověřen také podpis na smlouvě o půjčce společnosti REALSAD, s.r.o. na částku 16 000 000 Kč od osoby svědkyně Věry V., což je v této kopii výslovně uvedeno. Smlouva o půjčce byla podepsána 2x. Soud se pokusil zajistit rovněž originál ověřovací knihy JUDr. Matouškové, kdy její nástupkyně JUDr. Eva Věrná soudu sdělila, že ověřovací knihy byly skartovány, neboť tyto jsou uchovávány pouze po dobu 10 let. Ohledně předmětné smlouvy o půjčce soud vycházel z příkazu k převodu ČSOB, a.s. ze dne 17. 12. 2009, kdy z čísla účtu xxx byla na bankovní účet xxx převedena částka ve výši 16 000 000 Kč s poznámkou převod z bankovního účtu V. na bankovní účet REALSAD, s.r.o. Razítko ČSOB, a.s. na tomto příkazu k převodu není zcela čitelné, je patrné, že tento příkaz došel v prosinci roku 2009. Potvrzení ČSOB, a.s. ze dne 11. 2. 2021 potvrzuje, že na bankovní účet č. xxx majitele společnosti REALSAD, s.r.o. byla dne 17. 12. 2009 připsána platba ve výši 16 000 000 Kč, a to z účtu č. xxx. Ve spisovém materiálu jsou dále založeny směnky, vč. směnečného vyplňovacího prohlášení, které byly předány a podepsány osobou Eduarda Č. dne 7. 12. 2009, kde je mimo jiné uvedeno, že předmětné směnky byly vystaveny k

zajištění a případnému krytí všech budoucích pohledávek ze smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009 mezi společností REALSAD, s.r.o. a Věrou V.. Dále je ve spisovém materiálu založena kopie smlouvy o půjčce uzavřená mezi svědkyní Věrou V. a společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., dle které má být poskytnuta peněžitá půjčka ve výši 16 000 000 Kč dlužníkovi společnosti SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. na nákup pozemků v katastrálním území Moravský Krumlov potřebných k výstavbě fotovoltaické elektrárny, kdy půjčka má být vrácená věřiteli svědkyni Věře V. v plné výši nejpozději do 31. 12. 2011. Také tato částka je zajištěna vlastní směnkou, je stanoven úrok ve výši 12 % ročně z předmětné částky a smluvní pokuta ve výši 5 000 000 Kč. Tato smlouva je podepsána svědkyní Věrou V. a panem Eduardem Č. bez jakéhokoliv ověření. Z ručitelského prohlášení ze dne 7. 12. 2009 vyplývá, že pan Eduard Č. přijal ručitelský závazek za půjčku poskytnutou věřitelem paní Věrou V. společností REALSAD, s.r.o. ve výši 16 000 000 Kč, přičemž v ručitelském prohlášení se uvádí, že tyto finanční prostředky byly poskytnuty na základě smlouvy o půjčce ze dne 6. 12. 2009 k nákupu pozemků v katastrálním území Moravský Krumlov potřebných k výstavbě fotovoltaické elektrárny v lokalitě Moravský Krumlov a dále že je panem Eduardem Č. garantován věřitelce roční výnos ve výši 8% do doby vrácení peněžní půjčky, přičemž k podpisu na tomto ručitelském prohlášení je připojena ověřovací doložka z ověřovací knihy Městského úřadu Moravský Krumlov. Z kopie směnečného vyplňovacího prohlášení, které bylo předáno společností REALSAD, s.r.o. jako dlužníkem svědkyni Věře V. jako věřiteli, pak vyplývá, že jednatel společnosti REALSAD, s.r.o. pan Rudolf P. prohlásil, že vystavil a odevzdal věřitelce vlastní směnku jako prostředek zajištění a krytí všech pohledávek za společností REALSAD, s.r.o., které vznikly ze smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009. Dále je v tomto směnečném vyplňovacím prohlášení uvedeno v souvislosti se smlouvou o půjčce datum 7. 9. 2009, s tím, že mělo být podepsáno v Brně dne 7. 9. 2009. Ve spisovém materiálu jsou dále založena podání a kopie podání ze spisového materiálu vedeného u Okresního soudu ve Znojmě, sp. zn. 8 EXE 1147/2014, ve kterém se jako povinný společnost REALSAD, s.r.o. dovolává neplatnosti smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009, kdy mimo jiné uvádí, že nebyl udělen souhlas valné hromady společnosti REALSAD, s.r.o. k uzavření jakékoliv smlouvy o půjčce, a proto je tato smlouva dle právní zástupkyně společnosti REALSAD, s.r.o. neplatná. Toto vyjádření společnosti REALSAD, s.r.o. je doloženo prohlášením pana Rudolfa P. ze dne 20. 5. 2015, ve kterém uvádí, že dne 7. 12. 2009 nebyla uzavřena žádná smlouva o půjčce mezi svědkyní Věrou V. a společností REALSAD, s.r.o. na částku 16 000 000 Kč. Pan Rudolf P. v uvedeném prohlášení popisuje okolnosti předmětných finančních transakcí a uzavírá, že byla uzavřena smlouva o půjčce mezi společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. jako dlužníkem a svědkyní Věrou V. jako věřitelem.

12.Z notářského zápisu ze dne 23. 1. 2014, č. NZ 34/2014, N 39/2014, jehož obsahem je dohoda o uznání dluhu s prohlášením povinné osoby o svolení k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí nebo vedení exekuce vyplývá, že tato dohoda byla uzavřena mezi svědkyní Věrou V. jako věřitelem, společností REALSAD, s.r.o., jejímž jménem jednal obžalovaný, jako dlužníkem a osobou povinnou a panem Eduardem Č. a společností FVE E. Č. jako – dlužníkem a osobou povinnou. Předmětem této dohody je konstatování, že všichni přítomní účastníci shodně prohlásili, že svědkyně Věra V. má za společností REALSAD, s.r.o. pohledávku ve výši 20 990 000 Kč, a to z právního důvodu, kterým je smlouva o půjčce ze dne 7. 12. 2009 uzavřená mezi svědkyní Věrou V. jako věřitelem a společností REALSAD, s.r.o. jako dlužníkem, jejich výši společnost REALSAD, s.r.o. uznává, co do důvodu i výše za svůj pravý dluh. Dále je předmětem notářského zápisu dohoda ohledně splácení předmětné pohledávky věřitelky Věry V..

13.Soud dále vycházel z bankovních informací poskytnutých ve vztahu ke společnosti REALSAD, s.r.o., a to finančních transakcí provedených na účtu společnosti č. xxx vedeného pro společnost u Komerční banky a.s., a z bankovních informací vztahujících se k bankovním

účetům obžalovaného Kamila V. od dalších bankovních institucí, a to společnosti Zuno bank AG, Fio bank, a.s., ČSOB a.s., Raiffeissen stavební spořitelna a.s., Hypoteční banka a.s., Expo bank CZ, a.s. Z výpisu z bankovního účtu č. xxx vedeného u společnosti ČSOB, a.s. pro společnost REALSAD, s.r.o. vyplývá, že dne 17. 12. 2009 došlo k bezhotovostnímu převodu z bankovního účtu Věry V. částky ve výši 16 000 000 Kč, z výpisu z bankovního účtu vedeného pro společnost REALSAD, s.r.o. u Komerční banky za období listopadu 2010 vyplývá, že na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. byly v průběhu měsíce listopadu 2010 postupně převedeny finanční prostředky od společnosti SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., UW Adventure, s.r.o., a to v řádech milionů Kč, a rovněž od Metropolitního spořitelního družstva byla převedena částka ve výši 19 000 000 Kč.

- 14.Z dohody o narovnání uzavřené mezi společnostmi REALSAD, s.r.o. a Agrosklad Hodonice, družstvo ze dne 20. 2. 2017, z dodatků k této dohodě ze dne 20. 6. 2017, ze dne 31. 7. 2017 a ze dne 25. 8. 2017 je zřejmé, že společnost REALSAD, s.r.o. jako dlužník, jejímž jménem jednal obžalovaný, prohlásila, že byla účastníkem notářského zápisu ohledně uznání pohledávky svědkyně Věry V. z titulu smlouvy o půjčce uzavřené dne 7. 12. 2009 mezi Věrou V. jako věřitelem a společností REALSAD, s.r.o. jako dlužníkem. Společnosti je známo, že tato pohledávka byla postoupena svědkyní Věrou V. společnosti FINPEN, a.s., společnost REALSAD, s.r.o. zpochybňuje pohledávku svědkyně Věry V. za společností REALSAD, s.r.o., a to zejména s ohledem na skutečnost, že paní Věra V. půjčku nikdy řádně neposkytla. Nicméně společnost REALSAD, s.r.o. dále uvádí, že po opětovném posouzení věci dospěla k závěru, že podpisem notářského zápisu ze dne 23. 1. 2014 uznala svůj závazek vůči svědkyni Věře V. a tento dluh, tedy i nadále trvá, pročez uznává tento svůj závazek i vůči společnosti Agrosklad Hodonice, družstvo a zavazuje se dluh řádně uhradit.
- 15.Ve spisovém materiálu jsou dále založeny písemnosti, které se týkají zejména okolností výstavby fotovoltaické elektrárny na předmětných pozemcích v katastrálním území Moravský Krumlov, včetně rozhodnutí o stavebních povoleních, o územních rozhodnutích, souhlasu s výstavbou fotovoltaické elektrárny, fotodokumentace a další.
- 16.Z daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob za období ode dne 26. 5. 2009 do dne 31. 12. 2009 společností REALSAD, s.r.o. a z výkazu zisku a ztráty a rozvahy ke dni 31. 12. 2009 vyplývá, že společnost vykazovala jako krátkodobý závazek částku ve výši 26 200 000 Kč, žádné dlouhodobé závazky vykazovány nebyly. Z přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2010 ve vztahu ke společnosti REALSAD, s.r.o., včetně rozvahy ke dni 31. 12. 2010 a výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2010 vyplývá, že společnost v rozvaze ve zjednodušeném rozsahu uvedla v části dlouhodobé závazky částku 19 000 000 Kč, v části krátkodobé závazky částku 25 850 000 Kč, přičemž stav v minulém účetním období činil 26 200 000 Kč a bankovní úvěry a výpomoci částku 34 000 000 Kč v běžném účetním období. Z daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob společností REALSAD, s.r.o. za období roku 2011, včetně rozvahy ke dni 31. 12. 2011 a výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2011, vyplývá, že v těchto výkazech je uvedený jako dlouhodobý závazek za běžné účetní období částka 76 904 000 Kč, zatímco za minulé období je uvedena částka 19 000 000 Kč, jako krátkodobý závazek je uvedena částka za běžné období 20 655 000 Kč a za minulé účetní období částka 25 850 000 Kč, přičemž závazek ke společníkům z těchto krátkodobých závazků činí částku v běžném účetním období ve výši 15 153 000 Kč. Pokud se jedná o bankovní úvěry a výpomoci, tyto jsou uvedeny za běžné účetní období ve výši 31 000 000 Kč, zatímco v minulém účetním období byly uvedeny ve výši 34 000 000 Kč.
- 17.Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti REALSAD, s.r.o., jakož i ze smluv o převodu části obchodního podílu uzavřené mezi Rudolfem P. a Věrou V. ze dne 11. 12. 2009 a mezi Rudolfem P. a Eduardem Č. ze stejného data vyplývá, že ke dni 11. 12. 2009 byl převeden obchodní podíl společnosti REALSAD, s.r.o. ve výši 20 % na svědkyni Věru V., přičemž účinky tohoto převodu nastaly ke dni 11. 12. 2009. Ve spisovém materiálu jsou dále založeny

další listinné materiály ohledně dalších převodů obchodních podílů mimo jiné i na společnost Therez Ltd. se sídlem na Seychelách, za níž jednal JUDr. Milan S., kdy společnost Therez Ltd. se stala společníkem s obchodním podílem ve výši 40 %, a to ke dni 21. 10. 2010. Ve spisovém materiálu jsou dále založeny materiály ohledně insolvenčního řízení vedeného ve vztahu ke společnosti REALSAD, s.r.o.

18. Ze sdělení insolvenční správkyne družstva MSD JUDr. Kateřiny Martínkové, vč. znaleckého posudku znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals, a.s. č. 312-13 97/2014 ohledně ocenění úvěrové pohledávky, jejímž objednatelem byl insolvenční správce MSD, ze dne 25. 7. 2014 vyplývá, že účelem posudku bylo stanovení tržní hodnoty pohledávky pro účely úplatného postoupení, přičemž hodnota úvěrové pohledávky za dlužníkem REALSAD, s.r.o. z titulu smlouvy o úvěru byla ke dni 31. 3. 2014 stanovena ve výši 22 769 000 Kč. V rámci tohoto znaleckého posudku došlo rovněž k stanovení hodnoty ke dni 31. 3. 2014 movitého majetku v podobě komponent fotovoltaické elektrárny jako majetku tvořícího zajištění pohledávky ze smlouvy o úvěru, kdy hodnota fotovoltaické elektrárny byla tímto znaleckým posudkem stanovena na částku 41 755 500 Kč a hodnota nemovitých pozemků použitých k zajištění předmětné pohledávky byla stanovena na částku 7 352 000 Kč. Z doplnku znaleckého posudku zpracovaného dne 8. 3. 2015 se podává, že hodnota úvěrové pohledávky za dlužníkem REALSAD, s.r.o. z projednávané smlouvy o úvěru byla stanovena ke dni 28. 2. 2015 na částku 6 771 000 Kč.
19. Soud dále vycházel rovněž ze stanov Metropolitního spořitelního družstva, výročních zpráv za rok 2011 a 2012, zásad strategie řízení rizik organizačního řádu vnitřního předpisu ohledně přípravy vnitřních předpisů a některých dalších dokumentů v Metropolitním spořitelním družstvu platného s účinností od 1. 10. 2010, z jednacího řádu představenstva úvěrové komise a kontrolní komise Metropolitního spořitelního družstva, vnitřního předpisu MSD o náležitostech spisové dokumentace úvěrových obchodů s platností a účinností od 30. 3. 2013, seznam odhadců MSD, jakož i ze zápisu z jednání úvěrové komise ze dne 31. 1. 2011, 29. 12. 2011 a 17. 2. 2012, přičemž z posledního jmenovaných zápisů z jednání úvěrové komise vyplývá, že předmětného dne byla projednávána smlouva o poskytnutí podnikatelského úvěru společnosti REALSAD, s.r.o., předložený návrh na poskytnutí úvěru byl úvěrovou komisí ve složení Jitka L., Jana S. a Pavel Š. schválen, a to v souladu s hodnocením klienta, kdy úvěrová komise tento úvěr posoudila jako reálně splatitelný.
20. Z listinných materiálů předložených obžalovaným v rámci řízení před soudem vycházel soud mj. ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi společností Therez Ltd. a společností REALSAD, s.r.o., jejímž jménem jednal obžalovaný. Předmětem této smlouvy je závazek věřitele poskytnout dlužníkovi bezúročnou půjčku ve výši 50 000 000 Kč s tím, že tato bude poskytována společnosti REALSAD, s.r.o. formou dílčích plnění, přičemž celková sjednaná suma bude vyplacena nejpozději do dne 30. 6. 2013 a dlužník se zavázal věřiteli tuto půjčku splatit do dne 31. 12. 2013. Tato smlouva byla uzavřena dne 2. 2. 2012. Obžalovaný dále založil kopie různých smluv o půjčce, jednak smlouvy o půjčce mezi osobou Věra V. a společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o., na částku 16 000 000 Kč, která je ve smlouvě přeškrtnuta na částku 23 500 000 Kč. Tato je svědkyní V. nepodepsána. Dále smlouvu o půjčce uzavřenou mezi společností REALSAD, s.r.o. a paní Věrou V. ze dne 7. 12. 2009, která je podepsána paní V. i panem P. jako jednatelem společnosti REALSAD, s.r.o., přičemž v této je uveden jiný termín splatnosti předmětné půjčky a je zde dojednána smluvní pokuta ve výši 4 000 000 Kč. Dále předložil zástavní smlouvu ke smlouvě o půjčce ze dne 6. 12. 2009 mezi SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. a Věrou V., kde zástavce společnost SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. jako vlastník pozemku v katastrálním území Moravský Krumlov souhlasí s tím, aby do doby splacení peněžní půjčky ve výši 16 000 000 Kč poskytnuté zástavním věřitelem paní Věrou V. k nákupu předmětných pozemků bylo na základě návrhu na vklad katastrálním

úřadem vyznačeno omezení vlastnického práva zástavce ve prospěch zástavního věřitele. Tento dokument je podepsán paní Věrou V., jejíž podpis na tomto dokumentu byl ověřen u notáře. Dále byla založena smlouva o spolupráci mezi společností SKI - TURIST - SPORT, s.r.o. a REALSAD, s.r.o. s notářsky ověřeným podpisem pana Rudolfa P. jako jednatele společnosti REALSAD, s.r.o. a úředně ověřeným podpisem pana Eduarda v Č.. Do spisového materiálu obžalovaný založil rovněž e-mailovou korespondenci s osobou Eduard Č., která obsahuje informace ohledně jeho pochybností, pokud se jedná o předmětné pozemky a FVE. Obžalovaný rovněž založil dokumentaci ohledně postupování pohledávky Věry V. ze smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009 na společnost FINPEN, a.s., Agrosklad Hodonice, družstvo, Vodní družstvo Znojmo a.s., FVE Lerch, spol. s.r.o. Pokud se jedná o společnosti Agrosklad Hodonice, družstvo, Vodní družstvo Znojmo a FVE Lerch, spol. s. r. o., tyto společnosti mají stejnou osobu, která je oprávněna jejich jménem jednat, a to Ing. Jiřího Č.. Společnost FVE Lerch, spol. s.r.o. dne 26. 10. 2018 vystavila společnosti REALSAD, s.r.o. potvrzení o tom, že za touto společností neneviduje žádnou pohledávku, a to ani nesplatnou. Obžalovaný do spisového materiálu rovněž založil potvrzení ČSOB, a.s. ze dne 30. 7. 2010, ze kterého vyplývá, že došlo k provedení platebního příkazu z bankovního účtu číslo xxx majitele Věry V. dne 17. 12. 2009 ve prospěch účtu číslo xxx znějící na jméno REALSAD, s.r.o. na částku 16 000 000 Kč, přičemž toto je patrné i z výpisu z bankovního účtu vedeného u ČSOB, a.s. na jméno Věra V. číslo xxx, kdy z tohoto bankovního výpisu je patrné, že dne 17. 12. 2009 byla na tento bankovní účet připsána částka 16 001 000 Kč z bankovního účtu osoby Miroslav V., přičemž dne 17. 12. 2009 došlo k převedení částky 16 000 000 Kč z uvedeného účtu na účet společnosti REALSAD, s.r.o. Z potvrzení společnosti Bazcom, a.s. vyplývá, že tato společnost převzala směnku, kterou disponovala původně společnost MSD vůči obžalovanému Kamilu V., přičemž společnost Bazcom, a.s. potvrdila dne 12. 11. 2020, že obžalovaný nedluží z výše uvedené směnky společnosti Bazcom, a.s. ničeho a veškeré jeho dluhy z tohoto titulu jsou vypořádány. Z protokolu o učiněném podání ze dne 7. 1. 2011 sepsaného u ERÚ v Jihlavě vyplývají okolnosti, za kterých se právní zástupkyně společnosti REALSAD, s.r.o. dožadovala vydání dokumentu o udělení licence společnosti REALSAD, s.r.o., který vydán nebyl. Z e-mailové dokumentace mezi obžalovaným a svědkyní Jitkou L. z února 2012 vyplývá, že svědkyně L. obžalovanému sdělila, že částka 62 000 000 Kč bude čerpána na refinancování úvěrů a uvádí, že předpokládá, že částka 8 000 000 Kč bude použita na úhradu úroků. Ze smlouvy o dílo č. 02/06/2010 uzavřené mezi společností REALSAD, s.r.o. jako objednatel a společností Pešťál – Vejtasa s. r. o. jako zhotovitelem dne 20. 10. 2010 vyplývá, že zhotovitel se zavázal na základě uvedené smlouvy zrealizovat kompletní stavební práce, včetně dodávky stavebních hmot a dílů, a to přeložku vodovodního přivaděče na pozemku Moravský Krumlov, přičemž práce měly být dokončeny do 30. 6. 2011. Z dodatku č. 3 ke smlouvě vyplývá, že termín odevzdání prací byl prodloužen do 30. 11. 2014. Obžalovaný dále předložil faktury, které byly vystaveny společností REALSAD, s.r.o. v období od roku 2010 do roku 2015, a to zejména společností E-ON, ETL-Ekothem, a.s., znaleckou kanceláří Ing. Jiřího Fialy, společností Vejtasa, s.r.o., JUDr. Michaelou V. K., Vodárenskou akciovou společností, a.s., advokátní kanceláří Bakeš a partneři, Milanem J., Jirí N., ze kterých jsou patrné částky, které byly společností REALSAD, s.r.o. fakturovány za různé práce v uvedeném období.

21. Z opisu evidence rejstříku trestů obžalovaného vyplývá, že tento nebyl nikdy v minulosti trestně stíhán, soud vycházel rovněž s finančního šetření k osobě obžalovaného a společnosti REALSAD, s.r.o. založeného ve svazku 1, přílohy číslo 1 spisového materiálu.
22. Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že jednání, které je obžalovanému Kamilu V. kladeno za vinu obžalobou Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. VZV 15/2018, kdy toto bylo státním zástupcem právně kvalifikováno na základě novely trestního zákoníku účinné ode dne 1. 10. 2020 jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, je na místě

posoudit jako přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž s ohledem na okamžik doručení usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovanému, bylo toto trestné jednání promlčeno a tudíž je na místě trestní stíhání obžalovaného Kamila V. zastavit. K tomuto závěru zdejší soud dospěl i přesto, že obžalovaný od počátku zcela popíral, že by se žalovaného jednání dopustil, kdy uváděl, že rozhodně při sjednávání úvěrové smlouvy žádné hrubě zkresené údaje neuvedl, neboť pokud se jedná o půjčku od svědkyně Věry V., tato byla poskytnuta společnosti SKI - TURIST - SPORT s.r.o. a nikoliv společnosti REALSAD, s.r.o., přičemž pokud se jedná o skutečnost, že jménem společnosti REALSAD, s.r.o. podepsal notářský zápis o uznání uvedeného dluhu, pak tak učinil pouze z toho důvodu, že v předmětné době nedisponoval listinnými materiály, které by jeho domněnku o tom, že předmětná půjčka byla poskytnuta jiné společnosti, potvrzovaly. Současně uváděl, že MSD v době, kdy žádal jménem společnosti REALSAD, s.r.o. o úvěr, o všech závazcích společnosti vědělo, neboť obžalovaný do žádosti, kterou zpracovávala svědkyně Jitka L., uvedl závazky z obchodního styku, nicméně tato žádost odkazovala na přílohy, které zpracovával obžalovaný a které obsahovaly i všechny závazky společnosti, kdy tuto praxi označil za běžnou praxi v MSD. Pokud tyto přílohy nebyly k dispozici v MSD, nebylo to jeho chybou. Obžalovaný dále obsáhle vysvětloval, proč všechny skutečnosti uvedené v žádosti o úvěr a v přiložených materiálech byly pravdivé, proč případně nedošlo k realizaci jednotlivých záměrů, které byly v dokumentaci uvedeny. Pokud se jedná o použití finančních prostředků, které společnost REALSAD, s.r.o. formou úvěru čerpala, tak tyto byly z větší části ve výši 62 000 000 Kč použity na refinancování již existujících jistín úvěrů a částka ve výši 8 000 000 Kč byla použita na provozní náklady, vč. úroků z poskytnutých úvěrů, kdy o této skutečnosti MSD, konkrétně svědkyně Jitka L., bylo informováno. Pokud se jedná o výši způsobené škody, obžalovaný nesouhlasil se zpracovanými znaleckými posudky, jak ohledně stanovení ceny FVE, tak ohledně nemovitých věcí v podobě pozemků, kdy tyto zpochybňoval z důvodu způsobu jejich zpracování. I přes výše uvedenou obhajobu obžalovaného má soud za to, že jednání tak, jak je popsáno v obžalobě Vrchního státního zastupitelství ze dne 16. 8. 2019, se stalo, nicméně je na místě toto právně kvalifikovat odlišně od podané obžaloby.

23. Z provedeného dokazování vyplynulo, že dne 15. 2. 2012 podal obžalovaný Kamil V. jménem společnosti REALSAD, s.r.o. žádost o úvěr od družstva Metropolitní spořitelni družstvo, kdy ostatně ani sám obžalovaný toto žádným způsobem nezpochybňoval. Z uvedené žádosti je patrné, že společnost REALSAD, s.r.o. žádá o úvěr ve výši 70 000 000 Kč na refinancování fotovoltaické elektrárny, kdy majetkové podíly ve společnosti vlastní obžalovaný, svědkyně V. a společnost Therez Ltd., přičemž ve třetí části žádosti ohledně ekonomických a ostatních údajů je uvedeno, že žadatel čerpá úvěry ve výši 31 000 000 Kč u bank a družstevních záložen, pokud se jedná o další závazky žadatele, tyto činí cca 800 000 Kč pozastávky z výstavby FVE. Uvedená žádost je ukončena prohlášením žadatele o úplnosti, správnosti a pravdivosti údajů v žádosti o úvěru a v přílohách k žádosti uvedeným, kdy tato žádost je podepsána obžalovaným s datem 15. 2. 2012. Z žádosti o úvěr je zřejmé, že v této jsou uvedeny jednak závazky společnosti REALSAD, s.r.o. v podobě úvěrů od družstva MSD ve výši 31 000 000 Kč a jednak ostatní závazky společnosti ve výši 800 000 Kč pozastávky z výstavby FVE. Z této je patrné, že obžalovaný žádné závazky v podobě půjček od společnosti CEJL 79, s.r.o. a od svědkyně Věry V. v žádosti neuvádí. V žádosti pak rovněž obžalovaný neuvádí nic ohledně toho, že by další závazky společnosti měly vyplývat z příloh k této žádosti, rovněž pak v žádosti není nikde uvedeno, že by bylo možné ekonomické údaje ohledně závazků uvádět pouze v přílohách k žádosti. Také svědkyně Jitka L. výslovně potvrdila, že se nasetkala s tím, že by závazky společnosti nebyly uvedeny v žádosti o úvěr, ale vyplývaly pouze z příloh k žádosti přiložených. Rozhodně se dle svědkyně L. nejednalo o běžnou praxi v MSD, jak uváděl obžalovaný. Rovněž z hodnocení klienta – základní informace, které bylo ohledně společnosti REALSAD, s.r.o. zpracováno dne 16. 2. 2012 svědkyní Jitkou L., rozhodně nevyplývá, že tato by měla k dispozici informace, které by nasvědčovaly tomu, že společnost

REALSAD, s.r.o. má další závazky nad rámec krátkodobých závazků ve výši 825 000 Kč, kdy svědkyně v uvedeném hodnocení bezprostředně navazuje na daňová přiznání za rok 2010 a předběžné výsledky za rok 2011, které byly společností předloženy a které jsou rovněž zmíněny v přílohách k uvedenému hodnocení jako podklady předložené klientem. I z tabulky, která je obsažena v hodnocení klienta, nevyplývá, že by svědkyně Jitka L., potažmo družstvo MSD, disponovalo informací o tom, že společnost REALSAD, s.r.o., má další závazky, přičemž svědkyně L. v rámci své výpovědi výslovně uvedla, že nevěděla o tom, že společnost REALSAD, s.r.o. má půjčky od svědkyně V. a od společnosti CEJL 79, s.r.o. Pokud by o tom věděla, bylo by to výslovně v dokumentaci uvedeno. V hodnocení je zmiňován dále zisk z prodeje energie a pohledávky za společností EON z titulu výroby energie. Svědkyně Jitka L. přitom výslovně v rámci svého výsledku doplnila, že žádost o úvěr vyplňoval většinou sám klient, který o úvěr u MSD žádal, pokud tuto vyplňovala svědkyně L., vždy postupovala výhradně na základě informací, které jí byly sděleny příslušným klientem. Z uvedených písemností je rovněž zcela zřejmé, že žádné jiné výkazy v podobě příloh k daňovému přiznání, a to rozvahy a výkazu zisku a ztrát za rok 2011, nemohly být svědkyni L. a družstvu MSD předloženy, když tyto byly za společnost REALSAD, s.r.o. zpracovány obžalovaným až dne 26. 10. 2012 v případě rozvahy a dne 31. 3. 2012 v případě výkazu zisku a ztráty, tedy v obou případech až po rozhodném datu podání žádosti MSD. Lze tedy shrnout, že s výjimkou závazků ve výši 825 000 Kč, které jsou zmíněny v žádosti o úvěru ze dne 15. 2. 2012 a rovněž v hodnocení klienta ze dne 16. 2. 2012, nebyly společností REALSAD, s.r.o., resp. obžalovaným, který za společnost jednal, v souvislosti s předmětným úvěrem vykazovány žádné další závazky, tedy ani závazek vůči společnosti CEJL 79, s.r.o., ani vůči svědkyni Věře V..

24. Ohledně závazku vůči společnosti CEJL 79, s.r.o. byl vyslechnut svědek Martin K., který výslovně uvedl, že o tomto závazku ve vztahu ke společnosti REALSAD, s.r.o. mu není nic známo, stejně tak mu není nic známo ohledně jakýchkoliv obchodních vztahů mezi touto společností a společností CEJL 79, s.r.o. Svědek však současně připustil, že v této souvislosti byl ve společnosti v podstatě bílým koněm, kdy veškeré podstatné okolnosti za společnost řešil jeho nepřímý švagr, Daniel T., na jehož popud byl v této společnosti angažován. Rovněž uvedl, že nemůže vyloučit, že by v minulosti podepsal na žádost Daniela T. bílý dokument, na jehož základě mohla být jakákoliv transakce mezi zmiňovanými společnostmi realizována. Z výpisů z bankovních účtů společnosti REALSAD, s.r.o. však vyplývá, že tato půjčka byla společností poskytnuta dne 21. 12. 2011 ve výši 600 000 Kč a dne 22. 12. 2011 ve výši 550 000 Kč, tj. v celkové výši 1 150 000 Kč, kdy tato půjčka byla vrácena společnosti CEJL 79, s.r.o. dne 21. 2. 2012 převodem na bankovní účet společnosti č. xxx s popisem „vratka úvěru“, pročež o existenci tohoto závazku společnosti REALSAD, s.r.o. ke dni podání žádosti o úvěru od MSD není žádných pochyb.

25. Dále z provedeného dokazování vyplynulo, že společnost REALSAD, s.r.o. ke dni 15. 2. 2012 měla další závazek, a to ve výši 16 000 000 Kč na základě smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009 uzavřené se svědkyní Věrou V., kdy podpis svědkyně byl na předmětné smlouvě notářsky ověřen u notářky JUDr. Marie Matouškové. Z kopie ověřovací knihy, která byla založena do spisového materiálu obžalovaným, vyplývá, že dne 8. 12. 2009 došlo k ověření podpisu svědkyně V. mj. i na smlouvě o půjčce uzavřené se společností REALSAD, s.r.o. na částku 16 000 000 Kč, kdy byl uvedený dokument podepsán 2x. Na základě této smlouvy byl dne 17. 12. 2009 realizován svědkyní V. příkaz k úhradě u ČSOB, a.s. a částka ve výši 16 000 000 Kč byla připsána na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o., jak je patrné nejen z příkazu k úhradě ze dne 17. 12. 2009, ve kterém je výslovně uvedeno číslo bankovního účtu společnosti REALSAD, s.r.o. xxx, ale také z potvrzení ČSOB, a.s. ze dne 11. 2. 2021, ze kterého vyplývá, že dne 17. 12. 2009 byla na bankovní účet č. xxx majitele společnosti REALSAD, s.r.o. připsána platba ve výši 16 000 000 Kč z účtu č. xxx. S ohledem na uvedené

tak zdejší soud nemá žádných pochybností o tom, že dne 17. 12. 2009 byly společnosti REALSAD, s.r.o. zapůjčeny finanční prostředky ve výši 16 000 000 Kč na základě výše citované smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009 od svědkyně Věry V.. S ohledem na skutečnost, že smlouva o půjčce je reálným kontraktem, tedy k uzavření tohoto kontraktu dochází až faktickým předáním věci, vznikl předmětný závazek společnosti REALSAD, s.r.o. ve výši 16 000 000 Kč vůči svědkyni Věře V. až dne 17. 12. 2009, tedy připsáním předmětné finanční částky na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. S ohledem na skutečnost, že finanční prostředky byly zcela prokazatelně připsány na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. a nikoliv na bankovní účet jakékoliv jiné společnosti, není pochyb o tom, že závazek vůči svědkyni V. vznikl fakticky společnosti REALSAD, s.r.o. I kdyby následně z jakýchkoliv důvodů došlo k rozhodnutí o tom, že předmětná smlouva o půjčce je neplatná, ani tato skutečnost by nic neměnila na tom, že závazek společnosti REALSAD, s.r.o. ve výši 16 000 000 Kč vůči svědkyni Věře V. ode dne 17. 12. 2009 existoval, a to případně z titulu bezdůvodného obohacení společnosti, neboť finanční prostředky byly prokazatelně a bez jakýchkoliv pochybností připsány právě na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o., pročež i v takovém případě by byla společnost REALSAD, s.r.o. povinna případně tento závazek uhradit svědkyni V. zpět, a to v případě neplatnosti smlouvy o půjčce z titulu bezdůvodného obohacení. Je však nutné uvést, že z provedeného dokazování rozhodně nevyplývaly žádné takové skutečnosti, ze kterých by bylo na místě dojít k závěru, že smlouva o půjčce ze dne 7. 12. 2009 uzavřená mezi svědkyní Věrou V. a společností REALSAD, s.r.o. byla neplatná. S ohledem na uvedené tak není pochyb o tom, že částka ve výši 16 000 000 Kč poskytnutá od svědkyně Věry V. byla závazkem společnosti REALSAD, s.r.o. a tato je tudíž povinna jej jako svůj závazek v případě žádosti o úvěr vykazovat. Jak ostatně potvrdila i svědkyně L., smlouva o půjčce byla vnímána ze strany MSD jako úvěr a jako taková musí být uvedena v žádosti o úvěr vždy. Uvedené pak bez dalšího vyvrací obhajobu obžalovaného ohledně té skutečnosti, že fakticky žádný závazek společnosti REALSAD, s.r.o. v uvedené výši neexistoval, když v období konce roku 2011 bylo uzavřeno více smluv, mj. smlouva o půjčce na částku ve výši 16 000 000 Kč se společností SKI - TURIST - SPORT s.r.o. Kromě té skutečnosti, že toto tvrzení obžalovaného vyvrací zcela jednoznačně svědkyně Věra V., která v rámci své výpovědi před soudem jednoznačně uvedla, že byla uzavřena smlouva o půjčce se společností REALSAD, s.r.o., této byly finanční prostředky ve výši 16 000 000 Kč rovněž zaslány bankovním převodem a tato společnost byla povinna finanční prostředky rovněž svědkyni vrátit, což neučinila, pročež byl sepsán notářský zápis se stanovením splátkového kalendáře, následně byla tato pohledávka svědkyní postoupena na společnost FINPEN, a.s. neboť nebyla společností REALSAD, s.r.o. řádně uhrazena. Rovněž toto tvrzení svědkyně Věry V. je potvrzováno nejen samotnou smlouvou s notářsky ověřeným podpisem svědkyně, ale také příkazem k převodu finančních prostředků na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. a jednak potvrzením ČSOB, a.s. ze dne 11. 2. 2021 o tom, že finanční prostředky byly připsány na bankovní účet společnosti REALSAD, s.r.o. dne 17. 12. 2009. S ohledem na uvedené skutečnosti je tak obhajoba obžalovaného ohledně neexistence předmětného závazku společnosti REALSAD, s.r.o. jednoznačně vyvrácena. Rovněž není pochyb o tom, že obžalovaný o uvedeném závazku společnosti REALSAD, s.r.o. od počátku věděl, když uváděl, že při jeho vstupu do společnosti byl o existenci tohoto závazku společnosti REALSAD, s.r.o. informován, teprve následně se začali dle obžalovaného objevovat indicie nasvědčující tomu, že finanční prostředky byly poskytnuty jiné společnosti, když však dle tvrzení obžalovaného tento o tom neměl žádný důkaz. Když soud zcela pomine tu skutečnost, že považuje až za úsměvné, že by obžalovaný jako zkušený praktik pohybující se řadu let v oblasti vedení účetnictví, které vedl mimo jiné i pro družstvo MSD, a daňové problematiky, by při vstupu do společnosti REALSAD, s.r.o., kam byl dle svého vyjádření dosazen jako krizový manažer, kdy bylo třeba řešit složitou finanční situaci této společnosti, souhlasil s tím, že vstoupí do společnosti REALSAD, s.r.o., současně se stane jejím statutárním orgánem, avšak nebude

disponovat odpovídající dokumentací, která by mapovala závazky a pohledávky společnosti, tak je současně nutné uvést, že v době, kdy obžalovaný do společnosti REALSAD, s.r.o. vstupoval (tedy dne 15. 12. 2011), tento i dle svého vyjádření o půjčce společnosti REALSAD, s.r.o. věděl. To byl také důvod, proč souhlasil následně s podpisem notářského zápisu ze dne 23. 1. 2014, dle kterého společnost REALSAD, s.r.o. uznala svůj závazek vůči svědkyni Věře V. z titulu smlouvy o půjčce ze dne 7. 12. 2009. Obžalovaný ve vztahu na předmětný notářský zápis uváděl, že tento podepsal, neboť v předmětné době neměl hmatatelné důkazy o tom, že by půjčka byla poskytnuta jiné společnosti, než společnosti REALSAD, s.r.o., což mj. svědčí o tom, že o existenci této půjčky zjevně věděl. Ostatně v době, kdy do společnosti vstupoval, byla svědkyně Věra V. společníkem ve společnosti REALSAD, s.r.o., jak sama uvedla, byla účastna jednání, kde došlo k podpisu příslušné dokumentace ohledně vstupu obžalovaného do společnosti REALSAD, s.r.o., protože bylo na místě, aby se obžalovaný sám zajímal o tom, z jakého titulu svědkyně v uvedené společnosti vystupuje. Pokud se jedná o další tvrzení obžalovaného ohledně velkého množství dalších dokumentů, které byly v souvislosti s částkou ve výši 16 000 000 Kč rovněž podepsány, ohledně postupování pohledávky svědkyně V., ohledně sporů, které se týkají předmětné fotovoltaické elektrárny, apod., všechny tyto skutečnosti soud považuje v souvislosti s projednávanou věcí za zcela irelevantní, kdy je toho názoru, že i samotnému obžalovanému musí být s ohledem na jeho vzdělání a zkušenosti zcela zřejmé, co je podstatnou předmětného jednání, které je mu kladeno za vinu. Z provedeného dokazování tak jednoznačně vyplynulo, že společnost REALSAD, s.r.o. v době, kdy obžalovaný Kamil V. jménem této společnosti žádal o úvěr od družstva MSD, měla rovněž závazek ve výši 16 000 000 Kč vůči svědkyni Věře V., který v té době nebyl splacen, protože měl být obžalovaným řádně uveden v žádosti o úvěr ze dne 15. 2. 2012, když obžalovaný i o tomto závazku prokazatelně věděl. Ostatně tento závěr soudu zcela mimo toto trestní řízení podporuje i soudní spor vedený u Městského soudu v Brně věci sp. zn. 236 C 9/2015, kde bylo usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2. 12. 2020, sp. zn. 70 Co 163/2019, a zejména na ústním jednání konaném dne 2. 12. 2020 konstatováno, že byla uzavřena smlouva mezi svědkyní Věrou V. a společností REALSAD, s.r.o.

26.S ohledem na uvedené tak není dle názoru soudu pochyb o tom, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, kdy při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje, kdy dle ustálené judikatury je tento znak trestného činu naplněn i v případě, že jsou tyto hrubě zkreslené údaje uvedeny již v rámci postupu při uzavírání úvěrové smlouvy, včetně jednání souvisejících, která uzavírání úvěrové smlouvy provázejí (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1184/2015) tzn. i v samotné žádosti o úvěr, přičemž postačuje skutečnost, že pachatel svým podpisem na příslušných listinách potvrdil pravdivost údajů v nich uvedených, ačkoli ví, že tyto informace pravdivé nejsou (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 855/2014).

27.Na rozdíl od podané obžaloby dospěl zdejší soud k závěru, že v případě jednání obžalovaného nelze dovodit, že by tímto svým jednáním obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, a to tím způsobem, že by činem způsobil škodu ve výši 5 111 320 Kč, tedy značnou škodu. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že na předmětný úvěr byla splacena částka ve výši 7 142 000 Kč, jak vyplývá ze samotné obžaloby, ale zejména z výpisů z bankovních účtů společnosti, jak jsou zmíněny pod bodem 13. odůvodnění tohoto usnesení. Pokud se jedná o výši zajištění, které bylo v souvislosti s předmětnou smlouvou o úvěru ze dne 17. 2. 2012 použito. Dle čl. III. bodu 4 c) úvěrové smlouvy byla současně se smlouvou o úvěru uzavřena zástavní smlouva k souboru movitých věcí fotovoltaické elektrárny, kdy jsou vyjmenovány ve smlouvě jednotlivé součásti této FVE. Pokud se jedná o stanovení hodnoty tohoto zajištění, ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady dr. Petra Pelzla vyplynulo, že obecná cena souboru majetku fotovoltaické elektrárny ke dni 17. 2. 2012 byla

stanovena na částku 65 086 000 Kč. Znalec tyto své závěry v rámci svého výsledku u hlavního líčení nejen vysvětlil, když mj. uvedl, že vycházel ze srovnávací metody, aby tak mohl předmětný soubor majetku fotovoltaické elektrárny ocenit. Na rozdíl od znalce Ing. Jiřího Stanislava Kalivody, který v rámci svého znaleckého vyjádření v podstatě pouze ponižil pořizovací cenu fotovoltaické elektrárny o 10 %, které stanovil jako amortizaci předmětného majetku, znalec dr. Pelzl v rámci svého ohodnocení promítl nejen základní amortizaci, ale také sníženou účinnost elektrárny k datu 17. 2. 2012. S ohledem na uvedené tak bylo na místě vycházet ze znaleckého posudku dr. Pelzla. Současně je nutné uvést, že dle názoru soudu nebylo možné vycházet ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o., když tento znalecký posudek primárně oceňoval úvěrovou pohledávku společnosti REALSAD, s.r.o. a v rámci tohoto ocenění stanovil hodnotu fotovoltaické elektrárny na částku 41 755 500 Kč, avšak ke dni 31. 3. 2014. S ohledem na uvedené tak dle názoru soudu nebylo možné z tohoto znaleckého posudku společnosti vycházet. Z uvedeného tak vyplývá, že ke dni 17. 2. 2012, tedy ke dni uzavření úvěrové smlouvy, byl předmětný úvěr zajištěn movitým majetkem nejméně ve výši 65 086 000 Kč, kdy s ohledem na výši splátek, které byly na předmětnou úvěrovou smlouvu společností REALSAD, s.r.o. uhrazeny, tzn. ve výši 7 142 000 Kč, nelze dospět k závěru, že obžalovaný svým jednáním způsobil společnosti MSD škodu ve výši 5 111 320 Kč, neboť při pouhém součtu obvyklé ceny movitého majetku ke dni 17. 2. 2012 a splátek, které byly na úvěrové smlouvě uhrazeny, lze dojít k částce ve výši 72 228 000 Kč, tedy částce vyšší než byla částka čerpaná na samotný úvěr ve výši 70 000 000 Kč. Navíc soud při tomto součtu nevzal v úvahu ani hodnotu nemovitých věcí v podobě pozemků, které byly rovněž v rámci předmětné úvěrové smlouvy použity k zajištění úvěru. V této věci obžalovaný nesouhlasil se čtením znaleckého posudku zpracovaného Ing. Bohuslavem Rohlenou ohledně obvyklé ceny předmětných nemovitostí ke dni 17. 2. 2012, přičemž znalec z důvodu svého úmrtí nemohl být v rámci řízení před soudem slyšen, a současně se zdejšímu soudu nepodařilo zajistit znalecký posudek, který by hodnotu předmětných pozemků stanovil, když přibraná znalkyně Ing. Marcela Ducháčková s prodlevou několika měsíců zdejšímu soudu sdělila, že není schopna znalecký posudek vyhotovit, neboť nemá dostatek srovnávacích nemovitostí, ve vztahu ke kterým by mohla vycházet při vyhotovení předmětného znaleckého posudku. Nicméně je zřejmé, že k zajištění předmětného úvěru byly použity i nemovitosti v podobě pozemků, které zcela prokazatelně určitou hodnotu ke dni 17. 2. 2012 měly, pročež i s ohledem na tuto skutečnost žádná škoda jednáním obžalovaného způsobena nebyla. V této souvislosti soud vychází z ustálené judikatury, dle které nelze bez dalšího považovat za škodu způsobenou trestným činem úvěrového podvodu částku, kterou věřitel poskytl dlužníkovi na podkladě úvěrové smlouvy (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 460/2010). Pokud se jedná o argumentaci státního zástupce ohledně ocenění předmětné fotovoltaické elektrárny, kdy uváděl, že znalec dr. Pelzl hodnotil fotovoltaickou elektrárnu jako celek a nikoliv její jednotlivé součástky, k tomu soud uvádí, že tento postup znalce považuje za správný, když takto znělo i zadání znaleckého posudku ze strany soudu, a to s ohledem na doslovné znění úvěrové smlouvy uzavřené dne 17. 2. 2012 mezi společností REALSAD, s.r.o. a družstvem MSD, kdy proti takto zadanému znaleckému úkolu státní zástupce žádné námitky nevnesl. Ze smlouvy o úvěru přitom vyplývá, že do zástavy je poskytován celek fotovoltaické elektrárny jako soubor movitých věcí fotovoltaické elektrárny, nikoliv jednotlivé komponenty, pročež soud považuje za logické a správné, aby byl hodnocen celek FVE a nikoliv její komponenty, jak namítal státní zástupce. S ohledem na výše uvedené tak soud na rozdíl od podané obžaloby nedospěl k závěru, že jednáním obžalovaného by byla způsobena značná škoda.

28. Pokud se jedná o argumentaci obžaloby, že jednání obžalovaného je na místě posoudit dle ustanovení § 211 odst. 5 písm. b) trestního zákoníku, tedy že obžalovaný se dopustil uvedeného jednání jako osoba, která měla zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného. K tomu soud uvádí, že s ohledem na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu lze

za osobu, která má zvláště uloženu povinnost hájit zájmy poškozeného považovat jen takového pachatele, u kterého je podle jeho pracovního, funkčního anebo jiného právního vztahu k poškozenému hlavní úlohou péče o zabezpečování zájmů poškozeného, kdy taková zvláštní povinnost může vyplývat z právního předpisu nebo ze smlouvy. Současně z ustálené judikatury vyplývá, že tuto povinnost je třeba vykládat velice úzce, kdy tuto povinnost nezakládá dohoda o hmotné odpovědnosti (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1545/2003). Tuto povinnost tak nelze dovodit u vedoucího pracovníka, jednatele obchodní společnosti, předsedy akciové společnosti, příp. jiných osob pouze na základě jejich postavení ve vedoucí funkci (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1480/2008). Pokud tedy nelze dovodit takovou povinnost u výše uvedených osob, je zdejší soud toho názoru, že tuto povinnost nelze dovodit ani u obžalovaného jako člena kontrolní komise, když ze smlouvy o výkonu funkce uzavřené s obžalovaným vyplývá pouze obecná povinnost kontrolovat veškerou činnost družstva, projednávat stížnosti členů družstva, vyjadřovat se k účetním materiálům a upozorňovat na zjištěné nedostatky a přitom vystupovat s péčí řádného hospodáře. Pokud tuto povinnost nezakládá dle ustáleného rozhodování dohoda o hmotné odpovědnosti, pak dle názoru soudu nemůže tuto povinnost založit ani smlouva o výkonu funkce člena kontrolní komise, kterou měl uzavřenu s MSD obžalovaný. S ohledem na uvedené tak dle názoru soudu nebylo možné dovodit ani naplnění tohoto znaku trestného činu úvěrového podvodu, když lze skutečně důvodně uvést, že pokud by příslušné důkazy založené ve spisovém materiálu nasvědčovaly tomu, že došlo k porušení této povinnosti ve smyslu § 211 odst. 5 písm. b) trestního zákoníku, pak je otázkou, proč jednání obžalovaného nebylo tímto způsobem právně kvalifikováno od počátku trestního stíhání, příp. proč taková právní kvalifikace nebyla upřesněna obžalobou Vrchního státního zastupitelství v Praze.

- 29.S ohledem na uvedené tak zdejší soud uzavírá, že jednání, které je obžalovanému obžalobou Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. VZV 15/2018, kladeno za vinu, je na místě s ohledem na dokazování provedené v rámci řízení před soudem posoudit jako přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku. Dle trestního zákoníku lze za tento trestný čin uložit trest odnětí svobody až na dvě léta nebo zákaz činnosti. S ohledem na ustanovení § 34 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku pak trestní odpovědnost za trestný čin zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí v daném případě tři léta. Běh promlčecí doby je přerušen dle § 34 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku mj. zahájením trestního stíhání. Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 26. 2. 2018 bylo obžalovanému doručeno téhož dne. S ohledem na skutečnost, že ke spáchání přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku došlo dne 15. 2. 2012, bylo možné zahájit trestní stíhání obžalovaného nejpozději do dne 15. 2. 2015, což se však v daném případě nestalo, protože došlo v případě obžalovaného k promlčení trestní odpovědnosti obžalovaného za žalované jednání.
- 30.S ohledem na vše výše uvedené tak bylo na místě, aby bylo trestní stíhání obžalovaného zastaveno podle § 223 odst. 1 trestního řádu, a to z důvodu § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat **stížnost do 3 (tří) dnů** ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Stížnost má odkladný účinek.

V trestním stíhání, které bylo zastaveno z důvodu uvedeného v § 11 odstavci 1 písm. a), b) nebo l), se však pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

Praha 18. května 2021

JUDr. Vlasta Langhamerová, v.r.
Předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková